

GROOVE

Nummer 3 • 2009 Sveriges största musiktidning

Andreas Tilliander + Jocke Berg
Prenumeranter för
Unik CD
Francis • Little Green • Baske Ström • Transwagon

Mono + Steve Albini

Existensminimum

Deportees

SKANSROS

En vacker popdröm

ANDREAS TILLIANDER

Hjältar och analoga synthar

Datarock

Promoe

Guldgossen

More Drums Less Love

Anna von Hausswolff

Class of Kill'em High

Modern rörmik!

JJ LABS

JJlabs EA009W
En modern rörmikrofon
inkl shockmount,
väska och kablar.
Ställbar karaktär
omni - 8 a -
kardioid.
Obs priset!
Köp gärna på
öppet köp!
Rekommenderas!

1.995:-

PRO TOOLS

KOLLA MED EXPERTERNA

Woodo B6 Walnut
Kropp av solid valnöt,
lönnhals med rosewood
greppbräda. Aktiv
elektronik med 3-
bands EQ och
omkopplare
aktiv/passiv.

Även bandlös
6.450:-

NU FINNS KRANK PÅ JAM!

Kolla in alla modellerna på jam.se!

AdrenaLinn III

3.995:-

AdrenaLinn III En unik box från Roger Linn
- en lättanvänd gitarreffekt. looper, multieffekt,
trummaskin osv. Kolla videon på jam.se!

JAM ÄR CERTIFIERADE!

JAM i Stockholm är numera certifierade av
Digidesign för Pro Tools professionella HD
system. På bilden Hannah från Digidesign
som kommer förbi och håller oss och våra
kunder uppdaterade med jämna mellanrum,
samt Stefan Krooks som kommit tillbaka och
jobbar deltid hos oss parallellt med att han
jobbar med sin egen inspelningsstudio vid
Vanadisplan.

Vi har kompetensen, vi har prylarna. Och
vi har alldeles utmärkt support och service.
Vill du komma på en demo av nya Pro
Tools 8:an som Hannah håller - kolla in
JAMs hemsida för aktuella datum.
Och kolla in alla Digidesign & Pro Tools-
prylar som mBox osv. Vi tar även inbyten.

JJlabs DMS7W trummikar **2.395:-**

2-pack
995:-

Låter bäst av alla vokalmikar i den här pris-
klassen - jämför gärna med t ex en SM58.
ND6000 har blivit en jättesuccé, över 4 000
sålda de senaste åren. NDylum-magnet
= hög output, inga rundgångsproblem.

2.295:-

KOLLA IN VIDEOEN PÅ JAM.SE!

Sångarens favvo: lägg på kör+vocoder mm

JJ LABS BMC2

En snygg, definierad
diskant som passar
för studioinspelning,
stort frekvensomfång
och en låg prislapp.
Den här modellen är
en slötsäljare som
tål att jämföras
med betydligt
dyrare modeller
från andra tillverkare.
Vår mest prisvärda
stormembransmik!

795:-

Lackade björkstommar! **13.495:-**

1.595:-

ESI U46 XL
Ljudkort med 4 in / 6 ut, mic-preamp m 48V,
hörlursutgång. Fungerar att spela in på
4 kanaler samtidigt. Hi-Z ingång för t.ex gitar.
Har även 5.1 setup för surroundljud. Intern
DirectWire för inspelning av signaler från en
enhet till en annan. USB 2.0. Win XP/Vista,
Mac OS X. Inkl Steinberg Cubase LE4.

JJ LABS STAGE ABSORB

Ställbar akustik. Dämpa reflexerna
på scen eller i studion med JJlabs
scen-molton!

Perfekt ljud på scen? Backdrop av Molton
dämpar alla ljudreflexer, som att stå i en
väl dämpad studio och spela, publiken gillar
scendet också! JJlabs Stage Absorb kostar
1 250:- för 7X3 meter, eller 225:- metern på
3 meters bredd. Vit, grå eller svart.

Prova nya Vox VT30 på JAM!

2.695:-

Tanglewood

TSM-3
Design Michael Sandén
Provspeja på JAM!
"Tanglewood
Masterdesign by
Michael Sandén
TSM-3 och TSR-1
är utan tvekan två
av de bästa och
mest prisvärda seri-
tillverkade gitarerna
på marknaden just nu."
FUZZ dec. 2008

12.900:-

nord electro 3

Den uppdaterade Nord Electron utökar med
ny orgelsektion, ny pianosektion, nya
effekter samt möjligheten att ladda
in vilka samplingsor som helst
av dina egna eller från
Nord Waves
bibliotek!
Electro 3 73 kostar
16.490:-

JJ LABS AT-320B

Nya favoriten! 195:-

UNPLUGGED PÅ RUMMET!

Hit'n Drum
Cajón
Kan ersätta ett helt
trumset på små
scener och i studion.
Hit'n Drum Cajón är
svensktilverkad
och håller mycket bra
kvalitet för priset.
Rejäl sejmeknik,
gummifötter & mkt bra
resonans. Nya modellen
är snyggt svartlackad!

1.295:-

Tiny Terror Combo

Det här är
den bästa
lilla combon
för pengarna
15W Class A
= bra kläs
som räcker
i replokalen
och på små
scener.
Och vilket
sound!!!
Titta in
och prova
Orange's senaste succé! **5.995:-**

Stockholm - Göteborg - Malmö
Linköping - Skellefteå - Örebro

Webshop: www.jam.se

14 dagars faktura - 14 dagars öppet köp!

FÖR RINGSIGNALER,
SMS:A GD TILL 72311

WWW.GREENDAYMUSIC.SE

GREEN DAY

21ST CENTURY BREAKDOWN

NYTT ALBUM
15 MAJ

De aktuella skivorna köper du hos:
Bengans Göteborg, Stigbergstorget 1 • Bengans Stockholm, Drottningatan 20
Bengans Barkarby • eller på www.bengans.se

- 7 **Existensminimum**
- 7 5 frågor till **Promoe**
- 8 Löst är det nya hårda
- 10 **Blågult guld**
Class of Kill 'em High
Guldgossen
Anna von Hausswolff
More Drums Less Love

OSCAR ANDERBERG

14 **Skansros** ▲

MATTIAS ELGEMARK

16 **Andreas Tilliander** ▲

TEPPEI

19 **Mono** ▲ + **Steve Albini**

20 **Datarock**

20 **Deportees**

22 **Liverecensioner**

Jenny Wilson, Knivderby, Loney Dear, Moneybrother.

25 **Skivrecensioner**

31 **Groove CD 3 • 2009**

Vågorna går höga på nätet

Med Ipredlagen och fällande dom i Pirate Bay-rättegången får man känslan av att de stora rättighetsinnehavarna har övertaget ute på nätet, men så klart är det en bedräglig känsla. En del "Svensson-nedladdare" kanske drar örnen åt sig när ip-adresserna kan spåras och generera faktura på stort belopp, men större förändringar än så innebär det sannolikt inte. Och det kanske var detta storbolagens advokater rimligen siktede efter, nolltolerans finns det väl ingen som tror på.

Men teknikutvecklingen går ju framåt oavsett lagstiftning. Fildelarjakten öppnar ju snarast nya affärsmöjligheter för diverse sajter att skydda sina kunders ip-adresser mot betalning, vilket gör lagen tandlös. Och Pirate Bay-intressenterna på bägge sidor lär ju överklaga till högsta instans, så den prejudicerande domen lär vänta på sig. Osäkerheten kring spelreglerna på denna globala marknadsplats är fortsatt stor, en dom i Sverige kan säkerligen kringgåas av diverse serverflyttar och dylikt.

Är samtidigt intressant att försöka läsa artisternas åsikter i frågan. Å ena sidan vill

de inte stöta sig med konsumenterna och framstå som giriga, men självklart måste de ju hitta sätt att få betalt för sitt jobb. De som förstår marknaden inser dock att den förändrats väldigt snabbt och att man som artist måste hitta nya vägar att tjäna sina pengar, vare sig man går till reklambranschen eller turnerar sig till intäkter. Hur förvandlar man miljontals lyssningar på Myspace till mat på bordet? Hur går vi alla vidare tillsammans, nu när hela generationer musikkonsumenter vant sig vid att låtarna är gratis?

GARY LANDSTRÖM
gary@groove.se

Omslagsbild
Mattias Elgemark

Groove är en oberoende musiktidning som ges ut av Musiktidning i Göteborg AB.

Groove
Box 112 91
404 26 Göteborg

www.groove.se
myspace.com/magazinegroove
groove.9mv.com
Telefon 031-833 855
Elpost info@groove.se
Plusgiro 18 49 12-4

Chefredaktör & ansvarig utgivare
Gary Landström, gary@groove.se

Redaktör svensk musik
Johan Lothsson
johan@groove.se

Layout
Henrik Strömberg
hs@groove.se

Annonser & Groove-CD
Per Lundberg GB
per@groove.se
0735-43 59 66

Groovearbetare i detta nummer

Rebecka Ahlberg	Camilla Käck
Oscar Anderberg	Robert Lagerström
Jonas Appelqvist	Daniel Magnusson
Roger Bengtsson	Mikael Malmberg
Fanny Bildsten	Emma Rastbäck
Mathilda Dahlgren	Thomas Rödin
Jonas Elgemark	Björn Schagerström
Mattias Elgemark	Magnus Sjöberg
Fredrik Franzén	Mathias Skeppstedt
Klara Grape	Daniel Swedin
Anna Gustafsson	Anders Teglund
Torbjörn Hallgren	Elina Wessman
Björn Owen Johansson	

Praktikanter

Lea Pålsson **Fredrik Wetter**

Tryck **VTT Grafiska**

ISSN 1401-7091

Åsikter uttryckta i denna publikation är antingen skribenternas eller de intervjuades och speglar nödvändigtvis inte den ansvarige utgivarens, redaktionens eller annonsörers åsikter. För icke beställt material ansvaras ej. Citera oss gärna, men ange då Groove som källa. Alla rättigheter är reserverade. För beställt material köper Musiktidning i Göteborg AB all förfoganderätt. Allt material lagras elektroniskt och publiceras på internet, eventuellt förbehåll mot detta måste göras före publicering. Tävlingsdeltagare svarar själva för eventuell vinstskatt.

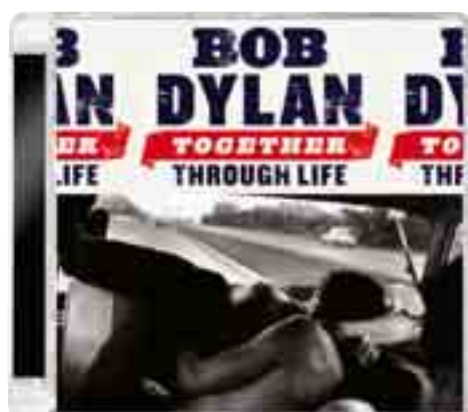

Just nu på Åhléns!
Välkommen in.

Depeche Mode
Depeche Modes tolfte album. Här finns verkligen något för alla trogna DM-fans att hämta!
CD 179:-

Bob Dylan
Together Through Life
CD 179:- limiterad version 299:-. Släpps 27/4

John Me, I Am John
Innehåller superhiten "Love is my drug"
CD 169:-

Melody Club
Goodbye To Romance
CD 179:-

PS. Du kan även ladda din mobiltelefon från 100:-

LUGER I SAMARBETE MED TELIA PRESENTERAR

ARCTIC MONKEYS ^{UK}
ANT NY & THE
JOHNSONS ^{US} MED GÖTEBORGS
SYMFONIKER
MY BLOODY VALENTINE ^{IE}
LILY ALLEN ^{UK} **BEIRUT** ^{US}
VIVIAN GIRLS ^{US} **GRIZZLY BEAR** ^{US}
BASEMENT JAXX ^{UK}
JENNY WILSON ^{SE} **FEVER RAY** ^{SE}
BAND OF HORSES ^{US} **CALEXICO** ^{US}
TIM RÄISÄNEN ^{SE} **WILCO** ^{US}
FLORENCE AND THE MACHINE ^{UK}
AMADOU & MARIAM ^{ML} **BON IVER** ^{US}
SEUN KUTI & FELA'S EGYPT 80 ^{NG}

KLUBBAKTER 13-15 AUG

CHAIRLIFT ^{US} JAY REATARD ^{US} CROOKERS ^{IT} EROL ALKAN ^{UK}
MAGNETIC MAN FEAT. SKREAM & BENGA ^{UK} THE BRONX ^{US} VETIVER ^{US}
WOODPIGEON ^{CA} THE BIG PINK ^{US} RISE AGAINST ^{US} MONOTONIX ^{IL}

way out west

—GÖTEBORG 14-15 AUG 2009—

Partner
TELIA
www.telia.se

Partner
metro

Partner
JC **DinEl** **Scandic**

Partner
www.wayoutwest.se
tel: 031 4211 451 000

Massaker på scen

Hans musik är allt annat än vad artistnamnet antyder. På sin andra skiva har Existensminimum slipat bort spretigheten till förmån för en stramare ljudbild. Ändå är *OK boys* en avancerad utflykt i kreativt vemod och storslagen experimentlusta.

DET ÄR SVÅRT ATT TÄNKa sig att den lugna, vänliga varelse som möter Groove på ett södercafé i Stockholm en av årets första vårdagar är samma person som fullkomligt massakrerar sig själv varje gång han står på scen. Bob Hund släng er i väggen – det här är Existensminimum!

Ackompanjerad av sin magiskt malande, mörka krautpopelektronika kastar han sig över scenen, svingar sig i taket och landar huvudstupa medan mikrofonen viner i luften. Existensminimum live är en engeriinjektion utan dess like.

Första skivan *Last night my head tried to explode and I wrote everything down* gick i samma spår som hans live-spelningar. På nya skivan *OK boys* är ljudbilden mer avskalad, mer fokuserad.

– Jag är mindre arg och frustrerad som person nu, och det reflekteras i min musik, berättar Magnus Henriksson, aka Existensminimum, men tillägger att det knappast kommer att påverka honom som liveakt.

Frustrationerna han lever ut på scen är något han behöver få utlopp för, och

ska man vara destruktiv är det bra att vara det i en skyddad miljö, menar han.

– Livespelningar är ett otroligt bra sätt att kanalisera mitt behov av att berusa mig. Fick jag inte göra det hade jag nog förstört både mig själv och andra. Inte fysiskt nödvändigtvis men säkert så också i slutändan.

Magnus släppte sin andra skiva under namnet Existensminimum i februari, och även om den bär hans explosiva eklektiska signum är *OK boys* mer enhetlig än föregångaren.

– Jag sökte skönhet i stramheten, målet var att komprimera, pressa juicen ur det hela!

Producenten Tobias Fröberg är i allra högsta grad delansvarig för Existensminimums nya, mer sammanhållna ljudbild. Till en början var Magnus skeptisk till att ta in någon annan i arbetet, han är själv producent, och det var en utmaning att släppa kontrollen. Samtidigt behövde han hjälp med att sätta upp gränser, sälla bland idéer och kreativa utflykter.

– Jag ville hitta ett sätt att göra *min* musik på ett nytt vis. Tobias har ett helt annat perspektiv än jag, för honom faller det sig naturligt att rensa och renodla, säger Magnus.

Skivan kom till i Östergötland, i en gammal skola som har byggts om till studio och bostad för Magnus trebarnsfamilj. Att jobba lite avsides är bra för koncentrationen, menar han.

Ett annat steg mot nya, fokuserade Existensminimum tog Magnus när han slutade spela trummor med Moneybrotter. Turnerandet saknar han inte, däremot vill han gärna ut och spela själv. Några vårgig finns redan bokade, men Magnus hoppas på fler – gärna på festivaler. Att My Bloody Valentine ska spela på Way Out West gör honom exalterad.

– Är det sant? Fan vad grymt!

Plötsligt verkar det högst troligt att sommarens festivalbesökare kommer att få ta del av Existensminimums explosiva energi – vare sig det är på eller framför scenen.

ELINA WESSMAN

...Promoe

Looptrooledaren är albumaktuell med svenska plattan *Kråksången*.

Vad händer?

– Jag är ute på landet och sen ska jag repa med mitt band Spider Dogs.

Jaha, du ska turnera med ett band, vilka är dom?

– Dom är ett ungt band som haft en klubb i Stockholm som bjuder in rappare och plockar ut deras låtar och spelar tillsammans. Jag såg dom med Chords på Malmöfestivalen en gång och tyckte dom var feta.

Du kör på svenska denna gång, hur var det annorlunda?

– För mig var det en positiv känsla av att återupptäcka skrivandet och rappandet. Jag märkte att det gick att uttrycka saker på ett nytt sätt, det var en tröskel att komma över, men det var lättare att skriva på svenska efter det.

Det känns som du summerar ditt liv i flera låtar, börjar du känna dig gammal?

– Ja, ibland. I perspektivet hur länge jag kan hålla på med musik i alla fall. Det är svårt att kombinera med exempelvis familjeliv eftersom jag turnerar så mycket. Och för att kunna fortsätta så ser det ut som att man måste turnera ännu mer.

Längtar du efter familj och "vanligt" liv?

– Ja, vissa dagar känner jag att jag inte kan hålla på tills jag blir 65 som folk med andra jobb gör. Jag skulle definitivt kunna göra nåt helt annat, en dröm hade varit att vara i naturen, kanske som guide som vandrar eller paddlar eller så.

GARY LANDSTRÖM

**10 tidningar,
320 sidor läsning,
10 skivor, 200 låtar,
700 minuter musik.**

Plusgiro 18 49 12-4

319:-

Löst är det nya hårda

Fredrik Reinfeldt är en lös rackare. Var börjar han och var tar han slut? Jag vaknade en morgon av en ilning längs ryggen. Fredrik var i mitt sovrum, han hade trängt sig in där och spökade. Jag försökte få ut honom, men han är ju så lös. Man vet inte var han slutar. Formlös på alla sätt.

Det lösa är tidsenligt. Löst är det nya hårda. Säg att man älskar, fast man hatar. Viska fast man skriker.

Jag såg en konsert med El Perro del Mar. Det var fantastiskt. De spelade så löst, så löst. Spelade med fingrarna, men svängde ändå ohyggligt. Konserten träffade oss, som en dunk i ryggen. Det löser sig ska du nog se, sa hon.

Såna som jag använder konsten för att begripa samtiden. Detta är El Perro del Mars år. Hon är en sinnebild för 2009, säger jag. Ängsligt, trippandes på tå, löst. Ska de lägga ner fabriker nu?

Och hur blir det med tryggheten? Tillvaron hänger löst. Vi vänder bort från hoten för en stund, och lägger kinden mot kärleken. Något måste stanna kvar, snälla låt det vara kärleken, den får inte lägga ner den med.

Vi trippar på tå. Annat var det 2007. Då var det Justice. Då ångades det på. Ljusshower och högtalare. 2009 handlar om träinstrument och lågtalare. Säger jag. Jag pekar och säger "Lågtalare! Trä!" och jag har rätt.

Det dröjer några år innan det skriks. Om några år kommer Kurt Cobainarna och är trasiga och långhåriga och överspolade av svallvågorna och spottar ur sig hatet och vi drar upp den knutna näven ur fickan och svär så det hörs. Men det är senare.

Eller kanske kommer aldrig skriken den här gången. Kanske skriker vi inte oss ur det här. Skrik är så lätta att avfärda, långhåriga likaså. Kanske är protesten denna gång lös, som du Fredrik. Det är ingen långhårig skepnad, utan du får istället smaka på din egen medicin. Protesten handlar om kärlek och den är helt igenom vacker, och du kommer gilla den, för jag vet att du tror på kärleken, jag har sett dig le, det var ett löst leende och du sa att det löser sig. Men en morgon vaknar du med en ilning och inser att du bjudit hem ett spöke, du trodde vi sjöng om kärlek och fattade inte att det var vår protest. Och du sätter dig upp i sängen och försöker le, men då spricker tänderna, och du reser dig upp för att krama spöket, men då smälter du ner, och rinner in mellan golvplankorna, och du blir fogmassa. Du stelnar, du är inte längre lös. Du slutar där nästa golvplanka tar vid och då ska vi säga att det löser sig.

Det löser sig.

Anders Teglund spelar i *Convoj* och *Cult of Luna*

Krönika

Anders Teglund

Festivaler då, här, nu, där och sen

GARY LANDSTRÖM

Jag tror att jag minns mitt första besök på en musikfestival utomlands. 1986 satt vi i gräset på Roskildefestivalen och kollade på jonglörer och lindansare, en kompis tappade sitt armband och köpte ett nytt på campingen, men jag minns ingen spelning. Hängel, äppelvin och annat kom i vägen.

Pete Doherty

ROSKILDES MUSIKCHEF Rikke Øxner kommer inte heller ihåg någon speciell spelning från sitt första besök 1984.

– Men jag minns att vi låg vid vårt tält på torsdag förmiddag och hörde Lou Reeds soundcheck och det var sån skön stämning när alla på campingen hälsade på hos varandra. Festivalen blev årets viktigaste händelse för mig efter det.

Och visst är festivaler en större grej än nånsin, definitivt är det också big business numera. Rikke berättar om ett branschmöte i London nyligen där framtiden diskuterades, i skenet av nuvarande finanskris.

– I det långa loppet tror vi att mindre band får det svårare att konkurrera om klubbspelningar, folk lägger nog sina pengar på säkra kort. Men för oss är det inte ett problem, på Roskilde får man ju se både stora internationella stjärnor och nykomlingar.

Detta säger hon efter att festivalen precis släppt namnen på flera huvudakter såsom Nick Cave, Kanye West, Coldplay, Oasis och Glasvegas. Och berättat om Trentemöllers dansfest på stora scen där de hoppas skapa ett dansgolv med 75 000 pers deltagare.

Spanska festivalen FiB som jag åkte till förra sommaren headlinar också med Oasis och Glasvegas. De satsar på att få nordbor att ta solsemester samtidigt som man åker på festival. Och

Rikke Øxner

THOMAS KLJER

det funkar (så klart) väldigt bra att bada i Medelhavet på förmiddagen för att sedan dansa till Hot Chip i ett sprängfullt tält eller hänga med Pete Doherty ute på festivalområdet på natten. Framförallt britterna åker ner i gäng för att bränna sig på playan och dricka billiga öl. Ser i år fram emot The Horrors, Peaches och 2 Many DJ's.

Men ett väldigt specifikt svenskt problem har uppkommit. Eftersom vår krona har fallit som en sten mot i princip alla valutor utom den isländska är det helt plötsligt 20-30 procent dyrare för oss att åka utomlands. Kanske betyder det att de inhemska festivalerna kan vinna tillbaka besökare.

– Ungefär 10 000 svenskar och 2 000 islänningar åker till Roskilde varje år, berättar Rikke Øxner, och vi tror att det blir lite svårare att få alla att komma i år. Men vi förhandlar om att ordna rabatterade bussresor från Sverige i alla fall. Annars verkar krisen inte påverka oss speciellt i år, men om den håller i sig kan det bli jobbigare inför 2010.

Kontentan är att krisen drabbar nästan alla i Europa, men oss i Sverige riktigt hårt. Vi får lita till att de rikare länderna i vår omgivning håller Moder Svea under armarna så vi också får chansen att komma ut på festival. För även om minnena från en utländsk festival inte är klarare så omges de av ett speciellt skimmer. Ett skimmer som nu försvinner bort vid horisonten.

GARY LANDSTRÖM

METALLICA

SONISPHERE
ONE DAY FESTIVAL
HULTSFRED, FOLKETS PARK, 18 JULI

PRIMAL SCREAM THE HIVES MACHINE HEAD CRADLE OF FILTH
MASTODON LAMB OF GOD ANTHRAX THE (INTERNATIONAL) NOISE CONSPIRACY MESHUGGAH
PLUS TWO MORE NAMES TO BE ANNOUNCED

1 DAY, 2 STAGES, 12 BANDS FEATURING A FULL 2 HOUR METALLICA SET. DON'T BE LEFT OUT - GET YOUR TICKET NOW!

Biljetter finns att köpa via www.ticnet.se, tel: 077-170 70 70 eller www.festivalbussen.se, tel: 0771-19 04 90

WWW.SONISPHEREFESTIVALS.COM

myspace.com

ÅBRO

BEYONCÉ

I AM

TOUR

11 maj
SCANDINAVIUM
Göteborg

13 maj
ERICSSON GLOBE
Stockholm

WWW.BEYONCE.COM
WWW.BEYONCEONLINE.COM

MORRISSEY

TOUR OF REFUSAL

SPECIAL GUEST
Doll
of
the
Hicks

18 JUNI • ÅHAGA • BORÅS
22 JUNI • LISEBERGSHALLEN • GÖTEBORG
24 JUNI • HOVET • STOCKHOLM

Biljetter finns att köpa via www.ticnet.se, tel: 077-170 70 70 samt alla Ticnet- och ATG-ombud.

IN ASSOCIATION WITH

BILJETTER FINNS ATT KÖPA VIA WWW.TICNET.SE, TEL: 077-170 70 70 SAMT ALLA TICNET- OCH ATG-OMBUD.
WWW.ITSMORRISSEYSWORLD.COM Presenteras av AEG Live

Class of Kill 'em High

En mans indie-rock

Class of Kill 'em High gör kraftfull musik. Jag ringer upp en sömning Markus Pallof en tidig morgon, han brinner för sin musik men tycker inte det är okej att gå upp tidigt på morgonen. Det knastrar till och ibland hörs knappt ett ljud. En bild framträder i mitt huvud av någon som ligger och halvsover i sin säng tillsammans med sin mobiltelefon.

Markus tycks vara stolt över det han åstadkommit. Han berättar gärna även om det ibland tycks hållas tillbaka ord. Låtarna han skriver handlar ofta om hur han vill lämnas ifred och gå vidare.

– Jag inspireras av allt från Black Sabbath till grunge.

När jag lyssnar på Class of Kill 'em High slår det mig hur hans hessa stämman, som ibland är hög och ibland är låg, låter som Kurt Cobains.

– Det är min största influens, jag har många gånger fascinerats av låtarna Nirvana gjorde under sin storhetstid.

Markus står nu som ensam bandmedlem efter att de andra hoppat av. De valde andra karriärer och är det något Markus verkligen letar efter så är det bandmedlemmar.

– Allt jag vill nu är att komma ut och få spela live, men utan band blir det svårt.

Markus ska försöka sammanställa en EP eftersom många frågat när han ska ge ut sin musik. Tidigare har han bara suttit och väntat, samt att få respons från andra att de vill höra hans musik. Men nu kliar det i fingrarna på honom och han vill ha sig ett band.

Class of Kill 'em High är än så länge osignat, han har haft bandet sedan 2003 och försökt utveckla det allt mer. Hans låtar har hittills bara lämnats ut på Myspace. *When I wake up* väcktes till liv efter ett antal anteckningar som blivit skriva tidiga mornar eller sömlösa nätter. Låten blev till slut inspelad i hans sovrum. De andra låtarna är inspelade i en lokal studio i hemstaden Norrköping.

Det blir tyst igen. Den här gången så frågar jag inte om han är kvar. Andetagen hörs och efter någon minut pratar han på nytt. Orden låter eftertänksamma även om något spontant hävs ut.

– Jag vill blanda in dom flesta känslor i min musik. Både glädje och ilska.

Och Markus lyckas dessutom förvandla bristen på klar röst till att bli något vackert. En hessa stämman som ber om få drömma vidare om något bättre än det stunden ger.

LEA PÅLSSON

RICKARD LINDAHL

Guldgossen

Känslorock för alla lägen

Energi, glädje, sorg, smärta och kärlek – Guldgossen serverar oss allt detta på silverfat. För Ludvig Janssons fingertoppskänsla när det gäller att skriva grym svensk pop går inte att förneka, han fullkomligt strålar av svensk vår- och sommarkväll.

Hans rykande färsk EP *Gillar, gillar inte* bestående av sex känslomässigt kryddade tragikomiska alster är inspelad helt på egen hand. För Guldgossen, som är uppvuxen i Rimforsa utanför Linköping, är verkligen en sann hemmasnickare. Med bara några få undantag, spelar han in alla instrument själv.

– Jag har i princip suttit med en laptop och ett ljudkort och spelat in instrument efter instrument. Det har gjort att jag har haft full kontroll och att det verkligen känns att det är jag.

I hellströmsk anda blottar han sina innersta känslor och tankar. Och redan efter att ha lyssnat på några få textrader känns det som att man har känt Ludvig Jansson i alla tider.

– Jag vill beröra. Precis som jag blivit berörd av sådan musik jag själv lyssnat på.

Jag är uppvuxen med Broder Daniel och Bad Cash Quartet och så, men influenserna är oerhört mycket bredare än så.

När jag hörde dig för ett par år sedan kallade du dig Ludvig and the Gossarna. Varför bytte du till Guldgossen?

– I grunden är det ingen skillnad. Men jag känner mig säkrare på min sak. Idéerna över hur låtarna ska vara är mycket starkare, man har börjat bli tagen mer på allvar liksom.

Efter att han flyttat runt en hel del och bott bland annat i Oslo och Göteborg kände Ludvig att det var dags att göra något som var riktigt kul. Det ledde till att han hoppade på en låtskrivarlinje på en folkhögskola, vilket i sin tur resulterade i att musicerandet tog fart på allvar.

– Det är bland det bästa jag har gjort. Det var en kick i röven.

Videon till *Desperationen* har precis spelats in och bokningarna till sommarens festivaler trillar in kontinuerligt. Så gott folk, bered er på Guldgossens stora intåg på den svenska pops scenen i sommar.

MIKAEL MALMBORG

JAKOB SCHELMANN-JENSEN

Anna von Hausswolff

Atmosfäriskt med piano och sång

I höstas gjorde Anna von Hausswolff sin första solospelning. Tidigare har hon ingått i band sedan gymnasietiden. Nu kombinerar hon arkitektstudier med musiksnickrande.

På Annas Myspacesida återfinns en handfull heminspelade uttrycksfulla låtar byggda på röst och piano. Hon gillar det råa, enkla och ärliga i musiken och har fångat lyssnare från ett brett spektra. Hon ska spela med Lisa Nordström från Midaircondo och Sound Of Arrows. Dessutom har hon fått ett uppskattande mejl från sin förebild Joan As Policewoman.

Nyligen har Anna börjat spela in med Henryk Lipp, bland annat känd från Freddie Wadlingduon Blue For Two. De använder sig av enkla tagningar, piano och sång på samma gång. Precis som när Anna spelar in själv hemma.

Några låtar smyckas också med trummor.

– Henryk är bra att jobba med. Vi har lite liknande tankar kring vad vi vill ha fram. Vi sitter och leker väldigt mycket i studion. Jag kan inte säga att jag hittat mitt ultimata uttryck utan det utvecklas hela tiden. Men vi vill behålla livekänslan, fast samtidigt tillföra något mer.

För det är på scen som Anna trivs bäst. Det är där och då som hon känner sig mest bekväm.

– Jag blir väldigt peppad och eggad av publiken, oavsett om dom lyssnar eller inte. Om man märker att dom inte lyssnar spelar jag högre och kanske göra något konstigt med rösten, säger hon och skrattar.

Annas kreativitet når sina toppar då starka känslor tränger sig på. Då är det lättare att få ut det i fingrarna och sången, menar hon.

– Det kommer ofta av att det har hänt någonting som påverkar mig väldigt mycket eller om jag känner mig ensam. När jag bröt upp med min pojkvän var det en väldigt jobbig period men jag har aldrig varit så kreativ i hela mitt liv. Lite lustigt, men det är väl ett sätt att kommunicera med sig själv.

Din musik är ganska dramatisk, är det något som återknyter till hur du är som person?

– Ja, jag är nog väldigt dramatisk och tar lätt åt mig av vad folk säger. Fast jag är samtidigt rätt glad och optimistisk. Men genom musiken kan jag ta tillfället i akt och till exempel skälla ut någon. Där kan jag kommunicera med folk lite mer okontrollerat än i mitt ickekemikaliska liv.

BJÖRN SCHAGERSTRÖM

SUZANNE EARLE

More Drums Less Love Kan inte bli hårt nog

DET ÄR SÅ KLART oproffsigt och kanske också helt fel att läsa in artisten i dennes musik. Men ibland är det faktiskt svårt att låta bli.

– Alltså, jag har ju varit intresserad av att göra musik väldigt länge, det har gått i vågor, det har gått fram och tillbaka, och nu i höstas började jag lattja med musikprogrammet Reason, men det kändes aldrig helt rätt, och till slut var jag så fruktansvärt frustrerad av det där, att jag bara gjorde låtar som kändes halvdana, och jag hade inte en aning om hur jag skulle fortsätta, så till slut tänkte jag: nej, nu skiter jag i det här och gör en låt som bara är en minut, och då hände det någonting, och den där tanken: nej, nu tänker jag inte loopa den här basgången fyra gånger som jag brukar göra, utan jag kör den bara en gång, och sedan så byter jag till en helt annan melodi, och sedan så kanske jag byter till ett helt annat gitarriff, och sedan så lägger jag på lite

grindcore-trummor, och då lossnade det, jag fick till ett sound som kändes eget, och även om jag inte direkt apade efter mina förebilder tidigare, var det ändå lätt hänt att jag formade musiken efter dom, och det var precis det där jag ville skippa, så jag satte det som en regel att en låt inte fick vara längre än tre minuter, eftersom låtar inom breakcore nästan alltid är längre än tre minuter, för jag kände verkligen: nej, nu jävlar gör vi helt tvärtom.

Ja, som More Drums Less Love hamrar alltså Simón Bustamante samman smattrande trummor och furiösa slagborrsriff och brinnande bilvrak och fan och hans moster till fradgatuggande bärsärkagångsbestar, så rasande och vansinniga att till och med en såpass störd genrebetäckning som breakcore känns på tok för mesig. Kort sagt: More Drums Less Love erbjuder ljuva toner till alla er som tycker att musik aldrig någonsin blir hård nog.

– När jag var ute och spelade senast, då var vi bara två elektroniska akter medan resten var ganska så typiska gitarrakter, så då var det ju kul att det kom fram så många som gillade det jag gjorde, eftersom dom vanligtvis lyssnade på rock, och jag har en kompis, eller ja, en klasskramat, som är en sådan där typisk metal-kille med långt hår, som lyssnar på skithård musik och aldrig skulle ta i en elektronisk skiva med tång, men han tyckte i alla fall att det lät jävligt coolt, fast mitt mål är ju förstås ändå inte att förena alla under ett och samma musikaliska tak, utan så länge som jag tycker att jag gör bra musik, så länge som jag känner att jag gör bra låtar jag kan stå för, så länge som jag känner att jag utvecklas och inte tråkar ut mig själv, då är jag nöjd.

Och därmed basta.

FREDRIK FRANZÉN

SOCIAL DISTORTION

GOGOL BORDELLO (US) SICK OF IT ALL (US) RAISED FIST (S)
NO USE FOR A NAME (US) THE BOUNCING SOULS (US) THE LIVING END (AU)
PARKWAY DRIVE (AU) THE AGGROLITES (US) THE KNOCKOUTS (US)

FRIHAMNEN GÖTEBORG 25 JUNI

BILJETTER: TICNET 077-170 70 70 | SAMT ALLA KÖLOR: WWW.LIVNATION.SE | WWW.FRIHAMNEN.SE | WWW.KULTURBOLAGET.SE
FLER BAND TALKSHOW: WWW.WESTCOASTRIOT.SE

KULTURBOLAGET, PK MUSIK & ET CONCERTS PROUDLY PRESENTAR

METALTOWN

GOTHENBURG 2009

MARILYN MANSON (US)

Slipknot (US)

DISTURBED (US)

VOLBEAT (DK) | CHILDREN OF BODOM (FIN)

DIR EN GREY (JAP) | OPETH (US)

MESHUGGAH (IS) | MUSTASCH (US)

ALL THAT REMAINS (US) | GIRUGAMESH (JAP) | MUCC (JAP)

DRAGONFORCE (UK) | TRIVIUM (US) | NAPALM DEATH (US) | PAIN (US)

MUNICIPAL WASTE (US) | CULT OF LUNA (US) | EVERGREY (US)

AUGUST BURNS RED (US) | BRING ME THE HORIZON (US)

DEAD BY APRIL (US) | BULLET (US) | PILGRIMZ (US) | ALL HELL (US)

FRIHAMNEN GÖTEBORG 26 & 27 JUNI

Biljetter: www.metaltown.se | Åldersgräns: 13 år. Insläpp: 12.00. 2 dagar, 3 scener.
www.kulturbolaget.se | www.livnation.se | www.pkmusik.se
www.metaltown.se

UNITED STAGE ARTIST
PRESENTERAR

THÅSTRÖM

Anna Ternheim

+ SUPPORT

TORSDAG 2 JULI
TRÄDGÅRDSFÖRENINGEN
GÖTEBORG

KL 18.30-23.00, INSLÄPP KL 17.00
WWW.TICNET.SE 077-170 70 70
SAMT SEDVANLIGA FÖRKÖPSSTÄLLEN

WWW.UNITEDSTAGE.SE

WWW.THASTROM.SE WWW.ANNATERNHEIM.COM

KULTURBOLAGET, PK MUSIK &
ET CONCERTS PROUDLY PRESENT

Deep Purple

TRÄDGÅRDSFÖRENINGEN
GÖTEBORG 15 JULI

Biljetter: Ticnet 077-170 70 70,
www.ticnet.se, alla ATG-ombud samt
sedvanliga lokala förköpsställen,
www.kulturbolaget.se | www.pkmusik.se

WWW.DEEPPURPLE.COM | WWW.MYSPACE.COM/DEEPPURPLE

Hultsfred

8-9-10-11/7 2009

the
HULTSFRED

_KINGS_OF_LEON_ FRANZ FERDINAND

REGINA SPEKTOR [US] DROPKICK MURPHYS [US]

LARS WINNERBÄCK x4 [S] TAKIDA [S] THÅSTRÖM [S]

A CAMP [US/S] SAHARA HOTNIGHTS [S] MANDO DIAO [S]

TIMBUKTU [S] ANNA TERNHEIM [S] THE SOUNDS [S]

MADNESS [UK] CYNDI LAUPER [US] GOSSIP [US]

WHITE LIES [UK] KLAXONS [UK] HELLO SAFERIDE [S]

PETER BJORN AND JOHN [S] MAIA HIRASAWA [S]

MARKUS KRUNEGÅRD [S] CULT OF LUNA [S]

JOHN ME [S] KID CUDI [US] FRIDA HYVÖNEN [S] NASHVILLE PUSSY [US] THE VIRGINS [US]

LENKA [AU] YO MAJESTY [US] MADCON [NO] THE HEART STRINGS [UK] DAN BLACK [UK]

MARNIE STERN [US] THE DØ [FR] SONIC SYNDICATE [S] ADIAM DYMOTT [S] LILLASYSTER [S]

DEAD BY APRIL [S] INVINCIBLE [US] EMMY THE GREAT [UK] BADDIES [UK] PRISCILLA AHN [US]

VICTIMS [S] CILIHILI [S] PILGRIMZ [DK] MFMB [S] GRAVEYARD [S] HENOK ACHIDO [S]

SIMON NORRSVEDEN [S] CONVOJ [S] ERIK HASSLE [S] OH LAND [DK] SKANSROS [S]

LOWOOD [S] IT'S A MUSICAL! [DE/S] MELEEH [S] PRETTY WHORES [S] TWIGGY FROSTBITE [S]

THE KOO KOO'S [S] THE SACRED SAILORS [S] WALKING WITH STRANGERS [S]

+ MÅNGA MÅNGA FLER...

**ÖVER 120 ARTISTER, FYRA DAGARS FEST OCH ETT GALET FESTIVALLIV!
BILJETTER & INFO: WWW.ROCKPARTY.SE**

SPONSORER

ÅBRO

SPONSORER
**FESTIVAL
BUSSEN.COM**

HULTSFRED

PARTNER

SR P3

PIRAJA

playotvand.com

DEVOTE.se

SPONSORER
ROCKPARTY

Rädda Barnen
Save the Children Sweden

SKANSROS

Landets mest välartikulerade popdröm

Litterära referenser, skira popmelodier och gitarrfigurer lånade från Aztec Camera och annan 80-talsindie. Hos göteborgska popsextetten Skansros finns allting som gör en popsextett fantastisk.

Daniel Swedin träffar ett indieband utan bildningskomplex och pratar om kyrkan, Morrissey och psykoanalys.

– JAG VET INTE OM alla är sådana, men så fort någonting skaver inom mig så blir jag väldigt intresserad av det. Och kristendom skaver väldigt mycket i mig.

Rösten är Felix Anderssons. Han är också rösten i den svenska indiescenens just nu kanske mest omhuldade popband, Skansros. När bandet släppte debut-EP:n *Drömmen om Skansros* hösten 2008 gick etablerad press, rockradio och mp3-bloggarna i tokspinn.

Ett halvår senare är det dags för fullängdsdebut och tre sjättedelar av bandet – Felix Andersson, Per Svensson och Daniel Leanderson – sitter på en pub i göteborgsstadens Linnéstaden och pratar om Skansros förhållande till det kyrkliga.

– Delar av bandet gick på Hvitfeldtska gymnasiet musiklinje här i Göteborg. Och från dag ett fick man det klart för sig att Musiksverige till 95 procent består av frikyrkomusiker, eftersom det är så mycket musik i frikyrkorna. Och vi stötte på dom här människorna i skolan, dom som vet att man kommer hamna i helvetet om man inte avsäger sig allt man har och blir kristen.

Skansros möte med den sekteristiska kristendomen har, kan man säga, gett

upphov till några av bandets allra finaste sånger. På Skansros kommande album och på de tidigare två EP-skivorna rör sig Felix Andersson mellan katedraler, kyrkor och församlingar som en annan religionshistoriker. På öppningsspåret stämmer till och med en gosskör in i refrängen.

– Det finns en rätt äcklig översittarattityd i det där sekttänket överlag. ”Antingen är du med oss eller så är du emot oss”, liksom. Så jag gjorde lite löjliga saker och satte upp Morrissey-citat på anslagstavlor istället för bibelcitater.

Morrissey, ja. Banden mellan Skansros och poppappan från norra England är många. Delar av bandet började musicera som West Ham Boys Club, ett The Smiths-coverband, och än i dag kan man höra hur Skansros vilar tryggt i Morrisseys famn. Felix Andersson delar falsett med den store mannen från Manchester, och musikaliskt rör sig Skansros i ett referensbibliotek med fokus på brittisk alternativpop från 80-talet.

I mitten av april kom alltså bandets första studioalbum ut. En skiva som tagit sin tid att färdigställa.

Album i butik nu!

JUL
UNIVERSAL

Pop

UNIVERSAL
UNIVERSAL MUSIC AB

STYL

ASTMA

NTRL
TLNT

Tenk

PROMOE

OSCAR ANDERBERG

– Inspelningarna har tagit ett drygt år, men dom har inte pågått under hela det året. Man kan säga att vi spelat in skivan under kortare perioder med väldigt lång tid mellan inspelningstillfällena. Alf Robertssons skiva har tagit ganska mycket studiotid, säger Per Svensson som spelar gitarr.

Studion vi pratar om är, förstås, Sehr Schön ute på Orust. Och det var också här vissångaren Alf Robertsson gjorde det som kom att bli hans sista studioinspelningar.

– Han var väldigt dålig, så allt han gjorde tog extrem lång tid. Då fick vi vänta lite, säger Felix.

Skivan, som kort och gott heter *Skansros*, har spelats in av Hasse Asteberg och Björn Olsson. Olsson har som producent skapat ett popsound så tätt förknippat med Göteborg att det nästan blir löjligt. Men trots *Skansros* urgöteborgska profil är det närmast omöjligt att höra att Björn Olsson haft ett finger med i spelet.

– Björn har inte producerat oss, han har bara mixat skivan. Allt har varit helt klart när vi kommit till studion. Vi har varit inrepade och även om både Hasse

och Björn fått mixa fritt så är det mycket självproducerat, säger Per.

Ändå hör man tydligt att ni är ett band som inte skulle kunna komma någon annanstans ifrån än Göteborg.

– Det är klart att den här staden har påverkat oss, eftersom vi är födda och uppvuxna här. Men vi är inga lokalpatriotiska dårar som står och vevar med makrillar. Och det är ju nästan så idag att popmusiken skulle kunna döpas om till göteborgsromantik. Så det har väl lite med den här tiden att göra också, att vi låtit oss påverkas av det, säger basisten Daniel Leanderson.

– Men jag tycker det är så konstigt. Jag började lyssna på The Smiths när jag var 12-13 år och Morrissey drar sig ju inte för att placera sina låtar på kartan, platsbestämna dom rent geografiskt. Så som textförfattare har det såklart påverkat mig. Sen helt plötsligt började en massa människor lyssna på The Smiths och sedan slog Håkan Hellström igenom. Och jag vet inte vad det beror på, men jag vill veta varför, säger Felix.

Era texter är annars ganska otypiska, närmast litterära i sin stil. Intrycket man kan få av *Skansros*, och som det ofta skrivs

om, är att ni är någon form av intellektuellt litteraturvetarband?

– Så tycker jag inte alls att det är. Språk är ju det mest grundläggande som finns, och bara för att man läser böcker betyder inte det att man är litteraturvetare, säger Daniel.

– Kanske är det snarare så att viss musik inom den här genren har väldigt typiska texter, och bryter man mot det så hamnar fokus på just texterna. Jag vet att Felix tar sitt textskrivande på väldigt stort allvar och kontrasterar man det mot sådana band som inte gör det så sorteras man ju in i ett visst fack, fyller Per i.

Men vad har du för förebilder när du skriver dina texter, Felix?

– Det blir lätt så pretentiöst när man pratar om sina texter. Det finns jättemånga som jag ser upp till, men det är jobbigt att prata om dom eftersom de är mig så nära. Slas, Olle Adolphson... jag gillar deras språk. Och jag tror nog att dom är de som mest direkt inspirerat mig.

På er första EP fanns det med en låt som heter *Fritiof Nilsson Piraten* och där para-

fraserade du inledningsraden i hans *Bombi Bitt och jag*.

– Ja, just det. Jag gillar ju en viss sorts humor, har jag upptäckt. Fritiof Nilsson Piraten och Morrissey har en liknande typ av humor som jag uppskattar.

Söker du dig dit då, vill du att dina texter ska uppfattas som roliga?

– Nej. Eller, jag nämner psykoanalytikern Erik H. Erikson i *Ett sätt att se på saker* och det tycker jag är roligt. Jag tycker den raden är rolig, även fast jag menar det jag sjunger.

Erik H. Eriksons teori går, i korthet, ut på att på att individens utveckling är uppdelad i faser som alla innehåller en psykosocial konflikt. När man är mellan 19 och 30 år gammal ska den huvudsakliga konflikten gälla närhet kontra isolering.

Det känns ju som att det är den konflikten er skiva handlar om?

– Precis. Det var därför jag tyckte att jag hade fog att nämna hans namn på skivan, för det är precis vad det handlar om. Det var den sista låten som skrevs till skivan, så det kändes som att vi knöt ihop allt där.

DANIEL SWEDIN

Analog kärlek utan gränser

I vårsoliga Årsta sitter Andreas Tilliander i sin studio, blandar drinkar och pratar om analoga syntar, om kärleken till musiken och om hur man mest effektivt distraherar Jason Pierce.

NAMNET ANDREAS TILLIANDER betyder olika saker för olika människor. Electronica-puritanen drömmer sig genast bort till glitchens gyllene era, till decennieskiftet då mikroskopiska klick och tinnituspip var framtidens musik, då Andreas spelade in några av genrens än idag svängigaste alster. Pop-nörden minns fem år gamla *World industries*, det Grammis-belönade albumet som snyggt och smidigt förenade smittande melodier med pulserande dunka-dunka. Den hängivne radiolyssnaren tänker på hiten *Back to the USA* och det lovordade P2-programmet *Ström*. Den anemiske diskofilen imponeras av hur Andreas frenetiska studioarbete medfört att hans namn nu återfinns i långt över 300 albumhäften. Och så vidare.

Har du någon aning om exakt hur många skivor du faktiskt släppt?

– Nej.

Personligen ser jag en av Sveriges hårdast arbetande musiker framför mig när jag hör namnet. Jag tänker på en artist som under eget namn, under alias som Mokira, Lowfour, Rechord och Komp, och i konstellationer som Minimalistic Sweden och Bulgur Brothers, står bakom ett tvåsiffrigt antal album samt en förvirrande mängd EP:s och singlar, inbegripandes nästan lika många genrer och stilar.

Du vet, det är inte helt lätt att få grepp om din diskografi.

– Det är meningen, ler han belåtet.

Och det blir allt svårare. Nu släpper han snart ytterligare två album: *Show* under eget namn samt Mokiras *Persona*. Och efter det? Ja, då ska han färdigställa det nästintill fullbordade album som redan ligger och jäser på hårddisken.

– Jag tar aldrig någon paus. Vilket jag väl i och för sig borde göra. Ibland kan jag nästan känna mig lite utbränd. Men det är ju så jävla roligt! Annars hade jag inte gjort det. Jag menar, det finns ju enklare sätt att få in pengar.

VÅRSOLEN SKINER, VINTERTJÄLEN tinar i bröstet, och vi promenerar genom Årsta, kvarteret där Andreas bor och har sin studio. Det är ett behagligt område – Sveriges första förortcentrum, i vilket man faktiskt lyckades förverkliga den socialdemokratiska dröm man sedan skulle misslyckas med om och om igen i årtionde efter årtionde. Det intima torget är

inramat av mysiga fik, bibliotek och teatrar, medan butikerna är inhysta i små, ödmjuka lokaler. Fasaderna är målade i kulörta, abstrakta mönster, och Andreas pekar i tur och ordning ut var medlemmarna i Bob Hund, The Concretes, Pluxus och Hundarna Från Söder bor. Och han minns sin första tid här i Stockholm, då han arbetade med att mastra Alfons Åberg-inspelningar och packa skivor, samtidigt som han gjorde musik på kvällarna och nätterna.

– Min första skiva tog tre veckor att göra, och då hade jag alltså ett heltidsjobb vid sidan om. Nu för tiden tar det så jävla lång tid att göra musik. Hade jag haft ett heltidsjobb nu hade det tagit tre veckor att göra en endaste låt.

Varför då?

– Jag har fått högre krav på mig själv. Jag sitter och pillar så fruktansvärt länge. Men framförallt så gör jag ju musik på gamla syntar nu. Och det tar mycket mer tid. Alltså, jag använder ju datorn jättemycket, det gör jag, men att bara sitta och klicka med musen, det är inte så jättekul. Då är det nästan som att jag packar skivor igen. Resultatet blir så klart musik, men det känns inte som att jag gör musik när jag sitter och stirrar på skärmen.

ANDREAS FÖRKÄRLEK FÖR gamla syntar och trummaskiner manifesteras i hans studio. Lokalens planlösning påminner om ett gryt – man kliver in i den smala hallen, snavar över ett mixerbord och snubblar in i ett litet, inbillat färiskt utrymme belamrat med fler mackapärer än vad jag tror att jag någonsin sett i ett och samma rum. På en vägg sitter några gamla vinylplattor: Pet Shop Boys, Spacemen 3 och Throbbing Gristle. Intill toalettdörren hänger Grammisen och samlar låstեր.

Andreas drar på sig en urtvättad Spiritualized-tröja och berättar entusiastiskt om hur övergången till analog utrustning gjort musikskapandet både roligare och mer intuitivt. Han tycker dessutom att det lett till bättre och mer spontana liveframträdanden, och han ifrågasätter den generellt kritiska synen på elektroniska artisters framträdanden.

– Jag kan tycka att en sådan konsert är roligare än att se ett rockband som spelar låtar som låter precis som dom gör på skivan. Jag improviserar ju, och

det låter väldigt olika från gång till gång beroende på vad jag är på för humör. Ibland blir låten tre minuter lång, ibland tretton. Och det tycker jag är så jävla kul! Det handlar så himla mycket om stämning, om nuet. Jag vet att om jag tar bort bastrumman, då stannar dansgolvet till, och när jag sedan sätter in den igen, då... Ja, det är ju inte någon raketforskning direkt.

Jag håller med om att elektroniska artister får oförtjänt mycket kritik och jag pekar på hans tröja.

Senast jag såg Spiritualized stirrade dom ner i marken och spelade exakt samma ackord i en kvart utan att skämmas. Det var ju så klart grymt, men...

– Det mest visuella jag sett på en Spiritualized-konsert, det var nog när jag råkade avbryta Jason Pierce på Emma-boda för två år sedan. Jag hade träffat honom backstage innan. Vi hade snackat rätt så mycket, och han hade sagt till mig att komma tillbaka efter konserten, så skulle jag få en tröja signerad av alla i bandet. Sedan när de spelade – ja, det var ju rätt finstämt och akustiskt och så – då började jag skrika: "Jason Pierce! I love you! My girlfriend don't mean shit to me!" Då kom han av sig, tittade över pianot och såg ner på mig. Jag gick inte tillbaka efteråt...

Inte..?

Andreas känslor för hjältarna är sällsynt rättframma. Låttitlar som *Marychain*, *Kevin Shields* och *Chelsea Feel* är förstas blinkningar till skoskadarna The Jesus and Marychain, My Bloody Valentine och Seefeel, men hans musik rymmer ofta nästan lika tydliga hyllningar till andra inspirationskällor, till dub-pionjärerna Lee Perry och Basic Channel, till DAF, till Nitzer Ebb, till alla de hjärtan i Detroit och Chicago som slagit och fortfarande slår i fyrtakt. Och om man känner till hans breda, fördomsfria kärlek till musiken, då blir också hans ojämförligt nyansrika katalog mindre förbryllande.

– Vad fan, jag lyssnar på jättemycket olika slags musik, och då vill jag ju också kunna göra många olika slags musik. Jag älskar artister som låter likadant i 20–30 år, men alltså, det där funkar inte för mig.

Den inställningen sticker i somliga öron. När Andreas för fem år sedan plötsligt började spelas i radio, blev de

som smekt hans avskalade, i antistatpåse förpackade, Mokira-debut förnärmade, medan de som hörde hiten och kollade upp hans tidigare, mer experimentella alster blev gruvligt provocerade.

– Jag vet inte vilken sida som var värst, men jag fick i alla fall skit från båda. Men jag tycker ju att det är rätt kul. Det spelar ingen roll, liksom.

Och nu sjunger Jocke Berg från Kent på en av låtarna på Show?

– Ja, skrockar Andreas. Och jag skratrar redan nu åt vad folk kommer att tycka om det.

SOLEN SMÄLTER UT ÖVER hustaken, och Andreas blandar drinkar till oss. Vi slår oss ner för att spela lite musik för varandra, och han suckar över att han så sällan hinner med just sådant.

– Det är en arbetsskada det där, att jag har så ont om tid till att lyssna på musik. Och det kan jag sakna som fan. Det dyker ju upp genrer som jag aldrig hört talas om! Som nu när jag var i Köpenhamn senast, då satt jag i matsalen med dom andra artisterna som skulle spela på den här festivalen, och då kollade jag på festivalens flyer, och på den stod det att det skulle spelas clicks & cuts, ambient, techno och wonky. Wonky? Wonky!? Vi som satt där, det var ju säkert 80 procent av alla som skulle spela, och det var inte någon av oss som hade en aning om vad wonky är för något. Och då var det alltså ändå vi som skulle spela det...

Vi lyssnar på Manuel Göttsching och Lee Perry, på Slowdive och Plastikman. Jag frågar varför han aldrig gjort mer renodlad techno, med tanke på att han nosat på så gott som alla andra genrer, varpå han kontrar med att sätta på ett obskyrt dansgolvsmonster han och en vän spelade in för länge sedan under pseudonymen Skitus. Därefter sätter han på en annan, än mer obskyr, tolv han gjort, pressad i ett enda exemplar.

– Snacka om limiterad utgåva, ler han.

Och strax innan jag måste gå, bjuder han på purfärska smakprov från hans nästa, än så länge obetitlade album. Hur det låter? Tja, inte som något annat Andreas Tilliander gjort tidigare. Så klart.

FREDRIK FRANZÉN

SIESTA!

HÄSSLEHOLM 28-30 MAJ 2009

Placebo ^[UK] • Sonic Youth ^[US]

Phoenix ^[FR] • Anti-Flag ^[US]

Mando Diao • The Horrors ^[UK] • Kleerup

Jenny Wilson • Eldkvarn • Frida Hyvönen

Anna Ternheim • Junior Boys ^[CA]

The Blackout ^[UK] • Lazee • As In RebekkaMaria ^[DK] • Joel Alme

Alesana ^[US] • Cult of Luna • Expatriate ^[AU] • Tiger Lou • Fatboy

Hoffmaestro & Chraa • Dúné ^[DK] • Anna Maria Espinosa

John ME • Division Of Laura Lee • Markus Krunegård

– Handen på hjärtat 2009 –

The (International) Noise Conspiracy • Franke
Deportees • Jonathan Johansson • Gustaf Spetz

Navid Modiri & Gudarna • Abramis Brama • Wildbirds & Peacedrums • The Spitts
herbrightskies • I are droid • Nordpolen • Parken • Dundertåget • Adept
The High Fives • Adiam Dymott • Tysta Mari

fler tillkommer...

...med reservation för ändringar

Biljetter & information

www.siestafestivalen.se

Biljetter
745:-
med camping
645:-
utan camping

CAMPING
MAT & ÖL
EVENTS
FÖRSÄLJARE
ANNAT GÖTT

Japanska Mono spelar instrumental postrock i rakt nedstigande led från Godspeed! You Black Emperor och Mogwai. I dagarna släpptes deras universalt hyllade album *Hymn to the immortal wind*, återigen producerad av Steve Albini.

Ordlös kommunikation

MONOS GITARRIST TAKAKAZA ”Taka” Goto frågar mig om det är okej att göra intervjun över email då hans engelska är nästan omöjlig att förstå. Så jag skickar ett gäng frågor till Japan och får svar två dagar senare.

– Vi spelar som alltid allting tillsammans i studion från början till slut. Men den här gången var det lite mer komplicerat eftersom vi använde en 24 man stark orkester med flöjtar och allt. Vi var oroliga hur det skulle fungera men det var helt underbart när allting klickade.

Hur skriver ni era låtar?

– Allting börjar med en känsla som inspirerar vart skivan ska ta vägen. Därefter skapar jag mig en tyst och lugn period där jag sitter ensam och skriver låtar och bygger arrangemang för orkester och band. Sen presenterar jag det för bandet som får andas liv i musiken. Det är egentligen en ganska komplicerad process men det är svårt att förklara.

Hymn to the immortal wind är tredje skivan i rad som Steve Albini producerat i sin studio Electrical Audio i Chicago. Vilket märks då musiken andas och lever. Det är som vanligt när Steve är inblandad med högljudda gitarrer och perfekt trumljud. Jag frågar Goto hur det kommer sig att de fortsätter att jobba med Albini.

– Det finns ingen diskussion med Steve, vi träffas och börjar jobba med en gång. Och Steve förstår verkligen hur viktigt det är för oss att våra skivor är en spegelbild av oss som liveband. Vi sätter upp våra grejor och kör igång och han spelar bara in och ser till att vi låter så bra som möjligt.

Hur är det att spela in i Electrical Audio?

– Det är en stor trästudio som har ett underbart och naturligt ljud. Sen finns det en enorm samling gamla sällsynta mikrofoner. Och eftersom vi har jobbat där i fem-sex år är det en miljö som vi kan koppla av och fokusera i. Jag tänker alltid på studios ljud när jag skriver skivorna.

När jag ringer Steve Albini för att prata om Mono så sover han, teknikern som svarar säger att Steve spelat in ett ungt punkband hela natten och nyss gick och la sig. ”Ring igen om en sex-sju timmar”. När jag senare får tag på Steve håller han på och lagar mat.

– Som du vet så kan man som band bo här i studion, det finns rum att hyra och vi har ett fint kök där vi lagar mat ihop, så för mig som älskar mat är det alltid kul när Mono kommer hit och tar över köket, det är alltid annorlunda och spännande.

Hur är dom att jobba med?

– Oerhört väl förberedda och professionella. Allt är oftast klart innan och jag låter dom bara köra sin grej rakt av i stora studion. Vi pratar inte så mycket utan låter musiken sköta sitt. Sen tror jag dom gillar den analoga touchen jag tillför musiken.

Jag frågar Goto om detta.

– Digitalt ljud fungerar inte för oss. Jag tycker att känslorna i vår musik veknar och tar bort styrkan i vår liveshow när vi spelar in med till exempel Pro-tools.

Hymn to the immortal wind har ett väldigt vackert omslag och texthäftet är utformat som en saga med bilder som medföljer texterna.

– Jag samarbetade med någon som delade min vision för det här albumet, Heeya, och hon skrev novellen som blev skivan. Varje sång är ett kapitel. Vinden symboliserar det som vi inte kan se men som vi vet existerar – spår av minnen som lämnats i själen, fragment av energi och rörelse i universum. Sen skapade Esteban, som gjort våra omslag förut, scenerna och framsidan på skivan.

Mono har sagt att deras konserter inte är spelningar utan möten med deras fans, en gemenskap som band och publik skapar.

– Att spela live är oerhört viktigt för oss. Vi och publiken byter erfarenheter och energi som är väldigt viktigt och uppmuntrande. Mötet mellan oss och fansen är hela anledningen till att vi turnerar så mycket.

Hur närmar ni er en liveshow?

– För det mesta så spelar vi nya skivan från början till slut, eftersom det är så låtarna är skrivna, det är en helhet. Sen beroende på respons och energi så kanske vi slänger in några gamla på slutet.

Vad influeras ni av?

– Den underliggande energin i våra låtar är positiv. Lagren av tyngd och melankoliska ljud ovanför är precis samma sak som vi uthärdar i livet för att nå nånting högre. Vi vill att våra låtar efterliknar den balansen av mörkt och ljus. När vi åldras som band tror jag att vi kommer att vilja att vår musik är mer meditativ och helande.

Mono är nånting så unikt som ett band som vill att varje ton och varje känsla deras musik förmedlar ska betyda något. Steve Albini förklarar det bäst.

– Mono är ett band som är på riktigt. Och det är inte vanligt i dagens musik-klimat. Dom är helt enkelt 100% seriösa och det är så otroligt befriande.

MATHIAS SKEPPSTEDT

Datarock

Fredrik Saroea och kompisen Ketil Mosnes snöade tidigt in på 70/80-talets postpunk, typ Devo och Talking Heads, och bestämde sig för att skapa det nya svart, det bästa sedan skivat bröd – voilà: Datarock. Denna glatt blippande och stelt knixande discohybrid har sedan 2000 erövrat världen, men ännu inte Sverige.

TOMOKLEY

– Ja, vi har gjort 500 spelningar i 30 länder men bara tre i Sverige, skrattar Fredrik Saroea. Vi har varit på fem turnéer i Australien och blivit geniförklarade i Washington Post men det var länge sen vi spelade i Sverige.

Dags att ändra på det nu känns det som, nya plattan heter *Red* och är supersnygg retro i modern kostym. Själv upplevde jag dem förvandla en knökfull klubb i Reykjavik till en bastu för tre år sedan, bandets joggingutstyrsel och höga energinivå gav totalt bifall från publiken. Och det är konserter som är fokus för dem.

– Ja, vi tjänar nästan inga pengar på plattor, vi kom fram precis när skivbranschen försvann – jättebra timing. Men vi har 2,5 miljoner lyssningar på vår myspace så en ny platta är bara en anledning att åka ut på turné igen, fast med nytt material.

Datarock insåg med en gång att deras målgrupp inte betalar för musik, på sin höjd kan fans köpa plattan efter en konsert som ett minne av just konserten. De har istället lyckats placera låtar i reklamsammanhang och i dataspel.

– Vi hade inget val egentligen, vi körde ut vår musik i gratiskanaler i början och först nu börjar vi få betalt för allt slit och turnerande.

Bandet driver även egna skivbolaget Young Aspiring Professionals där de pushar andra Bergen-artister, bland annat genom en singelserie klädsamt kallad Datarock Patriot Act. Och i sann Bergen-anda nämner Fredrik även andra kända kompisar som Kings of Convenience, Röyksopp, Annie och inflyttade svenskan Karin Park när vi bedömer vitaliteten i den norska popscenen.

– Karin Park har plattan *Ashes to gold* på gång i april som vi producerat som kommer att bli stor internationellt. Där tänkte vi mycket på Kate Bush och Peter Gabriel när vi spelade in låtarna. Annars tror jag mycket på Skatebaard och hans italdiscoblandade techno och Audiogarde från Oslo.

Och visst känns det att normmännen är på rätt spår när så många satsar på att fusionera dansrytmer och melodios pop med elektronik.

– Ja, jag är glad idag, vi fick precis reda på att vår nya singel *Give it up* kom in på P3:s A-lista!

Återstår bara att se vad som händer i Sverige...

GARY LANDSTRÖM

DEPORTEES

Utgår från Umeå

Första skivan genererade en radiohit och två Grammisnomineringar. Andra plattan hyllades inte. Därefter bar det av till USA och Europaturné tillsammans med Phoenix. Sedan dess har det varit tyst kring bandet från björkarnas stad.

MATTIAS ELGEMARK

TILLS NU, I BÖRJAN AV MAJ släpps deras tredje album och själva tycker Deportees inte att det tagit lång tid.

– Jag har aldrig upplevt att det tagit varit tyst om oss under en längre tid. Vi har ju repat hela tiden, säger sångaren Peder Stenholm.

Vägen till *Under the pavement – The beach* har inte varit helt problemfri. När bandet skulle ge sig in i studion blev de av med sitt kontrakt med EMI, skivbolaget behövde spara pengar. Men när skivan var klar visade sig intresset vara stort bland skivbolagen. Flera var redo att signa dem, bland annat deras gamla bolag. Eftersom Deportees trivts bra med Isse, Dolores och EMI beslöt de sig för att gå tillbaka.

– Vi betalade hela inspelningen själva. Det var inte helt oproblematiskt, men det som har varit bra är att vi till 100 procent haft den kreativa friheten. Jag har nog aldrig varit så stolt över något som jag är över det här albumet, berättar Peder.

Nya skivan beskrivs bäst som ett klassiskt album. Tillsammans bildar låtarna en helhet vilken man lätt går miste om om man väljer att lyssna på enskilda spår.

– Visst kan du plocka ut enstaka låtar och lägga in i en itunes playlist. Men jag underskattar inte lyssnaren. Jag tror folk är villiga att ge plattan lite tid.

I de elva spåren känner man helt klart igen soundet, det låter väldigt mycket Deportees. Men samtidigt hörs en ny ljudbild som inte riktigt funnits där innan. Melodierna följer en mer jämn rytm och Peders röst kommer till sin fulla rätt på fler än ett spår. Det låter Deporteesfunkigt och poppiggt på samma gång.

Det senaste året har Peder haft en doktorandtjänst på universitetet och brorsan Anders, tillika bandkollegan sedan 15 år, har spelat gitarr tillsammans med Lykke Li. Mattias har jobbat inom vården och trummisen Thomas har spelat trummor med Phoenix.

– Det finns få som kan försörja sig på musiken idag, visst hade det varit det ultimata om det fungerade för oss. Men nu gör det inte det, så att åka ut på turné blir som en semester, berättar Peder.

Turnépremiären ägde rum på Umeå Open i slutet av mars. Det blev en omtumlande start och första gången Deportees stod på scenen på över ett år.

– Det gick plötsligt upp för mig att det är det här jag lever för. Men samtidigt var det en jäkla konstig omställning att gå från ett vanligt jobb till att plötsligt stå på scenen igen. Se folk klappa i händerna och sjunga med i låtarna.

Hela bandet bor kvar i Umeå, har ni funderat på att flytta söderut?

– Vi är väldigt lokalpatriotiska och trivs extremt bra i Umeå, men visst blir det många timmar i bilen. Det är okej, man lär sig hur man ska underhålla sig själv och varandra. Men det kan bli lite kämpigt om turnén skulle börja i Malmö, det var planen först. Nu blir den i Örebro istället.

KLARA GRAPE

KÖP SKAFFA NY FRISYR PÅ VINYL OCH CD NU.

RAZZIA

WWW.DUNDERTAGET.SE - WWW.RAZZIARECORDS.SE

BEN GANS SE

FILL YOUR HEAD WITH ROCK!

Sweden Rock Festival

3-4-5-6 JUNI 2009 SÖLVESBORG

HEAVEN & HELL
ZZ TOP · IN FLAMES
TWISTED SISTER
JOURNEY · MOTÖRHEAD
DREAM THEATER · EUROPE
FOREIGNER · HAMMERFALL
VOLBEAT · URIAH HEEP
IMMORTAL · FLOGGING MOLLY
JOHNNY WINTER BAND
LITA FORD · AMON AMARTH
MARILLION · ELECTRIC BOYS

Fler band på vår hemsida!

www.swedenrock.com

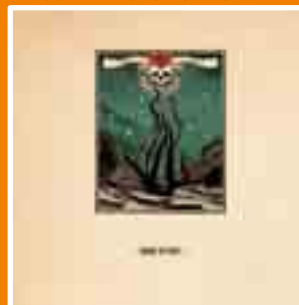
BILJETTER KÖPER DU ENDAST ONLINE VIA VÅR HEMSIDA!

För information om boende och transport:
www.visitsouthsweden.se - Call center: 0454-309310

Kontakta oss:
Tel: 0456-317 95 - E-mail: info@swedenrock.com
All information hittar du så klart på:
www.swedenrock.com

NAZ PROMOTIONS PRESENTERAR

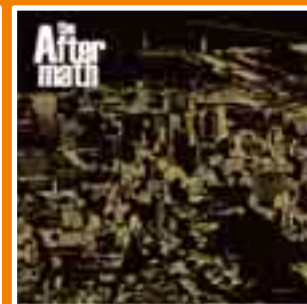
THE SCARAMANGA SIX SONGS OF PREY

MY LITTLE PONY THINK TOO MUCH

LIS ER STILLE APATHOBVIOUS

THE AFTERMATH FRIENDLIER UP HERE

KÖP SKIVORNA I DIN SKIVAFFÄR ELLER
HOS OSS PÅ NAZPROMOTIONS.COM

naz ★
PROMOTIONS

wonderland
records

JENNY WILSON

Nefertiti, Göteborg
090402

GGG

Stämningen i luften: Trångt och glittrigt.

Jenny Wilson har gått Konstfack. Några år tidigare hoppade hon av gymnasiet för att plugga skivvarlinjen på folkhögskola i Skåne. Om man googlar henne kan man få reda på att det, bland annat, är "mixen av kreativitet och konstnärlighet som gör henne till en artist som sticker ut från mängden". Kanske inte

den mest lockande beskrivningen. Inte för att konstskoleband per automatik behöver vara en styggelse (se Sonic Youth, Belle and Sebastian) – eller för att fantastiska musiker nödvändigtvis måste ha gått KTH – men ärligt, finns det något jobbigare man som människa kan behöva konfronteras med än den klyschiga idén om en "konstnärlig och kreativ" bakgrund som kvalitetsstämpel för bra konst? Klart att det finns, men när man läser sådana nödställda antydningar känns det helt plötsligt ganska svårt att komma på alternativ. Hur som. Först var Wilson med i ett

popband som var helt okej, sen släppte hon en egen soloskiva om skoltiden och tonåren och presenterade ett sound som var bara lite mer originellt än moderbandet.

Nya plattan är tekniskt förfinad, komplex och mångbottnad och med vitt skilda referenser som placerar Wilson i ett genrebefriat limboland som gör det svårt att kategorisera in henne under en etikett. Textmässigt står moderskapet i centrum och det gläntas på dörren till små berättelser om överlevnadsinstinkt, kärlek, att komprimera sin styrka och kraft. Redan på skivomslaget till nya albumet

introduceras Jenny Wilson som den moderna varianten av den råbarkade pionjären, den mytomspunna utvandrararen i sagan: den unga modern som biter ihop, tar sig samman, poserar med luggen i ögonen som ett skydd som för att säga hit men inte längre. Jägarmossa djupt nedtryckt över håret, mörka markerade läppar, kysk existentialistpolo: som en Lauren Bacall med mord i sinnet, en sval och elegant film noir-stjärna från 40-talet. Hon har en pistol vilandes i famnen.

Nefertiti är slutsålt denna kväll. Det låga utrymmet i den grottlänkande källarlokalen till brädden fylld med svett och ungt kött visar sig fungera som en perfekt inramning till Wilsons funkiga soulpopblues. Mellansnacket är begränsat och sympatiskt snarare än engande. Låtarna anspråkslöst framförda med Wilsons distinkta röst – rökigt dova halsljud som tar sats någonstans långt nerifrån och spricker upp i gälla skott. Pistolen lämnad hemma, men vad spelar det för roll. Smällarna är lika höga för det, framförandet lika uppfodrande. Och snart tänker jag inte mer på det där med Konstfack.

FANNY BILDSTEN

KNIVDERBY

Jazzhuset, Göteborg
090416

GGG

Stämningen i luften: Rock'n'roll-känslan saknas.

Du vet, låtar som ger samma känsla som när du knyter näven i fickan på grund av chefen, läraren eller kärlekens oförstående. Knivderby är ett utomordentligt bra band när man behöver projicera sin egen frustration och ta avstånd från allt som inte betyder något. Då när rocken är som mest tjänlig.

Knivderby, känn på namnet igen, Knivderby, är en uppvisning av god rocksmak. Konserten på indiepopklubben Svanen inleds med att Ego Boy endast ackompanjerad av sin egen gitarr sjunger några rader av Broder Daniel-låten *Work* fritt översatt till svenska, för att sedan snyggt gå över till egna *Amatörerna gör att rosorna dör*, inledningsparet på deras andra egenutgivna EP *Andra nedstigningen*.

Knivderby är ett av de band man minns första gången man hörde dem. Jag minns oktober 2007, den ljusa rösten, de raka hårda trummorna, den pumpande basgången, det episka riffet – kort och gott två minuters katharsis: *Hårdaste katterna i stan*. Ego Boy är som sångare en bakvänd Roy Orbison; han uttrycker sig elegant men söker snarare konfrontation än sällskap.

Knivderby presenterade sig med redan klassiska texttrader som "Du väntar på nästa stora grej/Kommer inte va vad du väntat dig/Här kommer hårdaste katterna i stan/Redo att släppa hela helvetet löst" till en ljudvägg som backade upp budskapet på ett helt adekvat vis – tung riffrock med ett punkigt anslag. Sången, den mörka poesin, är framförd med en anspänning och frustration. Kontrasten mellan Ego Boys låtskrivartalang och bandets hårda sound tilltalar.

Så långt allt gott, när det gäller musiken är nämligen Knivderby oätkomliga. Där är de noga genomtänkta, och knivskarpa i sitt uttryck. På scen känns inte deras uppenbarelse lika fantastisk; jag kan gilla att de klär sig i Crockerjeans i stället för reglementsenliga Nudie, och jag har inget emot att publikskaran halveras under spelningens gång (Knivderby finns inte till för alla).

Problemet ligger någonstans i bandets avsaknad av farlighet, eller om man så vill, inslag av ofarlighet, de bjuder istället en lättlig charm (Knivderby kommer från Jönköping). De ger ett småtrevligt intryck när de pratar medan gitarrerna stäms mellan nästan varje

Pressa eller kopiera?

CD eller DVD? Eller duo-disc?

Vi har allt för ditt CD projekt.

CMM GROUP

Torshamnsgatan 39 B | Kista, 08-545 706 70, info@cmmgroup.se

låt, något som inte går hand i hand med hur de låter, mystiken och känslan försvinner när utstrålning är så pass svag. Det är bara Ego Boy som får blicken i brand då och då.

Showen är välrepererad och inget sätt på spel eller lämnas till slumpen. Knivderbys starka låtmaterial skulle träffa hårdare om det framfördes mer otyglat – som under *Satans mordare* då adrenalin exploderar.

På skiva har Knivderby mindre kvar att bevisa, där är de redan bland de bästa svenska ilska rockbanden tillsammans med Franke och Pascal. På scen behöver de öka inlevelsen och fundera över vad de sänder ut för signaler. För det var inte helt övertygande på Knivderbys blott sjätte spelning.

JOHAN LOTHSSON

Knivderby

OSCAR ANDERBERG

LONEY DEAR

Pustervik, Göteborg
090401

Stämningen i luften: Hängiven koncentration, pressande hetta.

Emil Svanängen ser med ett ängsligt leende ut över ett fullsatt Pustervik, mumlar något om den otroliga hettan som infunnit sig i lokalen och släpper sedan lös ett ackord. Musiken fortsätter trevande, utan struktur. Inget "hej, det var versen, nu kör vi refrängen!". Istället maler han och hans band tyst vidare med vissa små förändringar efter hand. Men rätt som det är står man mitt i ett hav av toner och mitt ibland oss, i den otroliga hettan, börjar publiken att stämma in, individ efter individ, i värsta dominoeffekt. De nynnar med i den ljuvliga sirensången i *Carrying a stone*, de hjälper Emil att bära den sista stenen upp för hans enorma musikaliska Babels torn. Väl där lämnas lite tid åt eftertanke, några tyta sista ackord, en röst som övergår till viskningar och sist, ett avslut. Gud straffar ingen den här kvällen även om de är många, både på scen och på golv, som medverkat till kvällens byggnation upp mot himlen.

Om man vrider tillbaka tiden några år får man se Loney Dear för första gången möta våren i Austin. Musikbyrån följde med bandet till SXSW-festivalen. De hade precis skrivit på för Sub Pop och betade av spelningar och radioshower. Ett helt land stöddes för en grupp svenskar som visste exakt vad Amerikas indiekids suktade efter. I min värld stavades musiken postrockpop med klara improvisationstendenser. Musik som följde mallen: vi bygger men vi gör det varsamt. Mjuka toner, en falskt på rätt sida av gränsen. För min

egen del fanns bara ett problem – precis som anhängarna till Babels torn straffades jag av Gud med en abrupt oförmåga att förstå. Kanske inte till språkförbistringens grad, men jag hade svårt att greppa tjustningen med Loney Dear och Emil Svanängens musikaliska idéer.

Några år senare och en liveerfarenhet rikare står jag fortfarande på samma plats och stampar. Den här gången dock i takt till mina nya favoriter *Airport surroundings* och *Everything turns to you* från senaste *Dear John*, men så har de också ett annat driv. På scen fungerar de utmärkt, särskilt *Everything turns to you* med dess, återigen, sirenliska sång-slingor. Låten får, till skillnad från på skiva, en gravt oljundsdränkt avslutning. Vackert. *Airport surroundings* å andra sidan låter exakt som vanligt. Återigen slår det mig att versen är som hämtad från Warren G:s *Regulate*.

Båda låtarna betas tidigt av och följs av inte lika upphetsande wail- och låtpassager som rör sig runt ingenmansland. För att vara en mindre inlyssnad märker jag sällan förrän två minuter in i en låt att jag har hört den förr. En minut senare är den åter ett minne blott. Det kan vara charmen med Loney Dear, men det kan också vara det som får lyssnaren att efter ett tag ge upp och söka sig vidare.

Efter knappt en timmes spelning är det inte längre lika trångt framför scenen. Jag vill tro att det har med värmen att göra även om en del antagligen gav upp av andra orsaker. Men två extranummer senare, inapplåderade av en skönsjungande och minst lika hänförd publik, avslutar sonen från bibelbältet med *I am John*. Och ännu en gång klättrar vi sakta upp för tornets trappor till Emil Svanängens himmel.

DANIEL MAGNUSSON

MONEYBROTHER

Sticky Fingers, Göteborg
090415

Stämningen i luften: Brötiga 24+are går på konsert direkt efter efter worken.

T-tröjorna med tryck är i majoritet på Sticky Fingers top floor. Snart ska Moneybrother äntra scenen. Bredvid mig står en bekant, halsar öl och håller en söt tjej om midjan. Moneybrother levererar alltid, säger han med engagerad röst. Okej tänker jag, levererar – det låter mer *Idol* än rock'n'roll.

Anders Wendin kanske inte platsar i någon talangtävling i tv men rockstjärna är han inte heller. Potentialen fanns där, Monster var ett av Sveriges bästa band på sin tid. Moneybrotherdebuten med *Blood panic* kändes lovande och plattan bjöd på flera bra spår. Men vad hände sedan? Skiva nummer fem finns nu i butikerna och kritiken har varit sval. Omslaget är coolt men låtmaterialet trist. Precis som Moneybrother.

Klockan är strax efter halv tio när bandet äntrar scenen. De verkar taggade och som alltid står Viktor Brobacke för spexet. Kvällen till ära ser han mer ut som Håkan Hellström än den modstil jag brukar förknippa honom med. Jeansjacka, t-tröja med ankartryck och någon form av Elvis-frisyr. Anders själv bär en likadan jacka med en broderad tiger på ryggen. Motivet för direkt mina tankar till *Rocky II*. Och visst ser Moneybrother tuff ut. Tuff men långt ifrån cool. Det har gitarristen Petter lyckats bättre med. I hatt och väst ser han både hemlig och fräck ut. Helt i min smak, lite mer 70-talsgangster än en hipster från Fräckestan.

För mycket när det gäller Moneybrother känns mer fräckt än spännande. Allt är rätt och viljan finns där. Det låter bra och bandet ser ut att ha skoj tillsammans. Publiken engagerar sig i perioder och fram emot slutet

är stämningen nästan på topp. Men det når liksom aldrig helt fram. Mellansnacken är ointressanta historier och falsktrösten som en gång gjorde Moneybrother känd känns mest tillgjord. Den riktiga spelglädjen, den med hjärtat på scengolvet och nu-kör-vi-tills-vi-stu-par känslan saknas. Kanske är det inte heller det Anders Wendin vill med sin musik och sitt framträdande. Men personligen uppfattar jag att det är just vad han försöker, men det faller platt. Det blir för mycket hjärna bakom allt. Det blir så rätt att det blir fel och känslan uteblir. Snyggt omslag men trist inre.

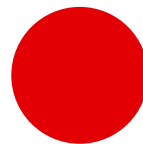
Det har snackats om en rad stora artister som skulle ha inspirerat och influerat Moneybrothers musik. Själv gillar jag egentligen inte att jämföra men utseendemässigt tror jag bandet både kikat på *Rocky*-filmerna och The E Street Bands spelning på Hammersmith Odeon 1975. Låtarna däremot är varken spännande, bra eller ens i närheten av *Tenth Avenue freeze-out* eller *Police on my back*.

Kvällens höjdpunkt är utan tvekan *It's been hurting all the way with you Joanna*. Lite lugnare, lite mer allvar, lite bättre. Hade gärna hört hans svenska tolkning av *Downtown train* i samma veva.

Men Moneybrother lyckas inte charma mig att köpa nya skivan, inte ens en portion tomatosoppa på bruk. Istället kommer undertecknad att fortsätta lyssna på *Blood panic* och minnas Monsters hemmasnickrade musikvideor som visades i Vox Pop.

Och killen som sa att Moneybrother levererade, japp han hänslade sig igenom konserten.

KLARA GRAPE

Pustervik Baren

Maj

1:a **Club Slacker**

2:a **TOK-DISCO**

4:e **Pingisklubben**

5:e **Release: Magnus Lindgren**

6:e **Woody West: Shearwater [US]**

8:e **Friday I'm in Love**

9:e **Locus**

11:e **Pingisklubben**

12:e **Live: Johansson & Stark**

15:e **Punky Reggae Party**

16:e **Woody West: Phosphorescent[US]**

18:e **Pingisklubben**

20:e **Woody West**

21:e **Woody West**

22:e **Friday I'm in Love**

23:e **I love Pustervik**

25:e **Pingisklubben**

27:e **Woody West**

28:e **PK Musik: Elliot M**

29:e **Punky Reggae Party**

30:e **Soulstatic**

Med reservation för ändringar

Bilj: 031-130680, www.ticnet.se
www.pustervik.goteborg.se

DEPECHE MODE ^{(uk)*} NINE INCH NAILS ^{(us)*} KORN ^{(us)*} RÖYKSOPP ^{(no)*}

THÅSTRÖM ^(se) THE SOUNDS ^(se) THE MARS VOLTA ^{(us)*}
BOB HUND ^(se) FEVER RAY ^(se) FLEET FOXES ^(us)
ANNA TERNHEIM ^(se) DAF ^{(de)*} MUSTASCH ^(se)
FRIDA HYVÖNEN ^(se) OPETH ^(se) DE/VISION ^{(de)*}
JENNY WILSON ^(se) DETEKTIVBYRÅN ^(se)

ALICE IN VIDEO LAND ^(se) WELLE-ERDBALL ^{(de)*} BURST ^(se) ADIAM
DYMOTT ^(se) ANDREAS TILLANDER ^(se) ELEGANT MACHINERY ^(se)
MIND.IN.A.BOX ^{(se)*} THE MOBILE HOMES ^(se) PARKEN ^(se)
ADRIAN LUX ^(se) JAMES YUILL ^{(uk)*} JONNA LEE ^(se)
CASIOKIDS ^(se) FIRST AID KIT ^(se) JOEL ALME ^(se)

PALPITATION ^(se) PONI HOAX ^(se) DJ LA FLEUR ^(se)
ENGEL ^(se) I ARE DROID ^(se) YUKSEK ^{(se)*} DIARY
OF DREAMS ^{(se)*} BULLET ^(se) MOTOR ^(se) STYLE
OF EYE ^(se) NORDPOLEN ^(se) ADAM HEL-
DRING ^(se) LOWOOD ^(se) VETO ^(se)

*aktiver Sverige på Arvikafestivalen
för att se tillgängliga, svenska programmet

www.arvikafestivalen.se

Se rese- och bordsalternativ samt köp din biljett på www.arvikafestivalen.se

myspace.com

[playhead](http://playhead.com)

[DIPLO](http://diplo.com)

[WESC](http://wesc.com)

[Dick Martin](http://dickmartin.com)

[VE](http://VE.com)

[victroll](http://victroll.com)

1.195:-

STORAN ELI "PAPERBOY" REED & THE TRUE LOVES LÖR 30/4 BALKAN BEAT BOX LÖR 2/5 MELODY CLUB FRE 8/5 THE TALLEST MAN ON EARTH SUPPORT: HENRIK LINDÉN ONS 13/5 TIP THE VELVET BURLESQUE KLUBB FRE 22/5 A HAWK AND A HACKSAW TOR 28/5 KULTIRATION LÖR 30/5 MARCUS BIRRO LÖR 21/11

WWW.STORAN.NU 2009

eventuella motstånd. Det är direkt, det är charmigt, det är lite folk, mycket indie, mycket utforskande i både musikaliskt och i ljudlandskapen, i soundet. Titellätens nakna komp till den mässande Harvey som utvecklar sig till ett mantramässigt svärande till svävande toner och mynnar ut i en kakofoniskt vacker dröm. *Sixteen, fifteen, fourteen* med en pockande banjo som väver in en i en trance som lika gärna kunde vara tribal som indierockande. Det är precis så här jag har önskat att PJ Harvey ska återvända. Precis så här.

MAGNUS SJÖBERG

ISIS

Wavering radiant
CONSPIRACY/PLAYGROUND

GGGG

Precis när man tror att ett band kört fast så överraskar de igen. Isis har konstant gjort starka album, men har väl inte riktigt brunnit rejält sen *Oceanic*. Men nu är det dags igen, *Wavering radiant* är ett enormt kliv framåt samtidigt som de står stadigt med sina slitna Converse på det skitiga betonggolvet som är Isis.

De sju nya låtar som presenteras är episka stycken som sammanfattar Isis karriär i en ensam stenhård smocka rakt i njurarna. Det är progressiv Pink Floyd, döds, postrock med en bisarr kryddning av pop och skönsång bland alla avgrundsvrål. Jag skulle vilja påstå att Isis aldrig låtit vitalare, farligare eller viktigare än de gör just nu. Och med två låtar på tio minuter och resten runt åtta är det omöjligt att prata om sånger och stycken. *Wavering radiant* är en helhet och ska avnjutas som en sådan.

MATHIAS SKEPPSTEDT

JOHN ME

I am John
EPIC/SONY

GGG

Mattias Edlund var tidigare sångare i Motorhomes, och solodebuterar här med något som väl i bästa fall kan etiketteras croonerartad svulstigt minimalistiskt muterad pop. Och visst låter hans brustna stämma gott till stråkar och plockande akustiska gitarrer, liksom den gör när tempot går upp och blir radioskval. Visst finns det snygga låtar här, och visst finns det saker som kan kännas lite roliga, trevliga, halvfräscha och så. Men i slutändan känns det också som att hela plattan är producerad för att vara kuliss till radioreklam, före, efter eller till. Blir irriterad över att jag inte hittar åtminstone tio referenser till *Run*. Blir irriterad över att jag inte hörde hur tjugit *Love is my drug* var första gången, också över hur mycket teflon som finns inbäddad i den. Nej, jag kan uppskatta vissa delar här, men jag kan också inse att hur mycket jag än tycker den förvandlas till plast över tid kommer den att, precis som plasten, att vara svår att bryta ned...

MAGNUS SJÖBERG

LEFT ALONE

Left alone
HELLCAT/BONNIERAMIGO

GGGG

Det är ett vedertaget faktum att allt släppt på Hellcat inte är top notch, minns Horrorpops som avskräckande exempel. Annat som kan fastslås är att originalitet inte är högsta prioritet hos många i skivbolagets stall. Left Alone är ytterligare ett sådant gäng.

Lyckligtvis finns det en spelglädje och ett sväng som genomsyrar denna tredje fullängdare

så till den milda grad att man utan större problem kan bortse från uppenbara stölder från Rancid, Misfits och Tiger Army. Med en lutning åt, faktiskt, powerpop är detta en välkommen riktning frontfiguren Elvis Cortez och sitt nya manskap, basisten Nick Danger och trummisen Kiel Gesicki, tagit och det blandat med blixtrande punkrock i *Brindle* och *Spiked with pain* utgör ett positivt betyg. Det var länge sedan jag blev glatt överraskad av en Hellcat-utgåva. Bättre sent än aldrig.

JONAS APPELQVIST

LOVE IS ALL

A hundred things keep me up at night
WHAT'S YOUR RUPTURE?/BORDER

GGGG

Denna neurotiska X-Ray Spex-liknande orkester med sina skaviga och otåliga melodier kan charma brallorna av vilken intet ont anande medborgare som helst. Med sin frenesi, peeka-boo-filosofi och brittiska musikanslag är de en extraordinär musikmaskin med total potential.

Josephine Olaussons härliga på-gränsen-till-enerverande stämma passar utmärkt till bandets småt psykotiska och anarkistiska sprattel. Albumversionen av Josephine är kusligt lik vad man får live, hennes attack påminner som en uppretad vessla i bur – och jag blir knockad. Jag förstår att de på denna platta vill dra ner tempot på nåt spår, men egentligen hade jag nog helst sett att de fläskat på hela vägen in i kaklet. För det är då de är som allra bäst. Epitetet Sveriges flaxigaste och härligaste popband borde vara vikt för Love Is All.

GARY LANDSTRÖM

MALAJUBE

Labyrinthes
CITY SLANG/BONNIERAMIGO

GGGG

Kanadensiska Malajube, som för ett par år sen gjorde väsen av sig i såväl Europa som USA med albumet *Trompe-l'oeil*, är nu tillbaka med en uppföljare. Den här gången har man satsat på ett konceptalbum helt på franska. Med mina begränsade språkkunskaper så kan jag tyvärr inte tyda särskilt mycket av texterna, men jag kan kort och koncist bara konstatera att franskan är ett väldigt vackert språk. Det här är sprudlande punkig indiepop när den är som allra bäst, och man blir verkligen på gott humör av att lyssna på *Labyrinthes*. Lyssna bara på sköna *Porté Disparu* med dess underbara basgång så förstår ni vad jag menar. Ett stort plus också för sånginsatsen och de härliga

körerna. Om jag ska sammanfatta den här plattan i tre ord så får det bli: somrig, catchy och lekfull.

THOMAS RÖDIN

MELODY CLUB

Goodbye to romance
EPIC/SONYBMG

GGG

Melody Club är en hitmaskin, det är inte tu tal om saken. De vet hur man gör popdängor med refränger som klister och just därför är de alla radiokanalers favoritband. Däri ligger en del av problemet med Melody Club. Bara ett par veckor efter en ny skiva har vi matats med dem på uteställen, i lokala mataffären och på bussen så till den milda grad att det börjar kännas som tortyr. Oviljan har alltså ingenting med själva musiken att göra, den är fortfarande samma oförargliga och glada syntpop, oviljan beror på hjärntvätten vi råkar ut för. Jag äger inte ens en radio, ändå drabbas jag av den där mättnadskänslan. Radio killed the radio star.

Goodbye to romance är Melody Clubs fjärde album och den logiska fortsättningen på *Scream* från 2006, men samtidigt ett steg tillbaka. Istället för det allra glattigaste 80-tal som anknyts till på föregångaren tar *Goodbye to romance* avstamp i ett gitarrbaserat 70-tal med handklapp och soulsaxofoner, glam och allsångsrefränger. Låtar som *High society girl* och *Oh Candy call me* hade kunnat vara hämtade från svunna decennier, men de är här och nu, och jag tycker mycket om dem. Hoppas radion inte dödar mina älsklingar.

Det allra mest imponerande med *Goodbye to romance* är trots allt inte något av det som kommer ur högtalarna, det är vad du ser när du bläddrar igenom texthäftet. Serietidningsetetiken i Kristofer Östergrens illustrationer av låtarna är fantastisk och lika nostalgiskt tillbakablickande som musiken.

EMMA RASTBÄCK

MISS LI

Dancing the whole way home
NATIONAL/BONNIERAMIGO

GGGG

Jag måste erkänna att när Miss Li, förra sommarens charmigaste popdrottning, nu går ifrån sitt ompa-ompa-sound och gör en mer "normal" popplatta så känns det riktigt bra, jag inser att detta är rätt utveckling för henne. Och mig. Att fortsätta sin Balkaninslagna väg hade

NUTMEG

The trigger
ICONIC NOISE

GGGGG

Det här trodde jag aldrig att Sverige hade i sig. Efter att den ena barnröstsjungande kvinnan efter den andra slår stort och gemene man på arbetsplatserna runt om i landet geggat ner sig mer och mer i Melodifestivalen och Let's dance trodde jag faktiskt att hoppet var ute. Jag hade skrivit av intressant, hård och intensiv musik från agendan och återigen vänt mina blickar utanför Sveriges gränser, när Nutmeg damp ner i min brevlåda. Det är så förbannat bra, så jävla argt, kompromislöst och intensivt att jag bara sitter här och stirrar. Inte sen At The Drive-Ins glansdagar har jag hört nåt liknande. Det är Fugazi, Jon Spencer och

gamla underbara Souls, orglar, hardcore-skrik, ska-gitarrer, galopperande trummor, refränger att dö för och Örnsköldsviks uteliv i en underbar mix. Så snälla världen, låt Nutmeg behålla sin integritet, låt radion upptäcka dem och låt dem turnera världen – de förtjänar inget mindre. Pluspoäng också för det snygga omslaget.

MATHIAS SKEPPSTEDT

NICK CAVE & THE BAD SEEDS (AUS) • **COLDPLAY** (UK)
NINE INCH NAILS (US) • **OASIS** (UK) • **PET SHOP BOYS** (UK)
SLIPKNOT (US) • **TRENTMØLLER** (DK) • **KANYE WEST** (US)

TONY ALLEN (NGA) • **AMADOU & MARIAM** (MALI) • **TIM CHRISTENSEN** (DK) • **DEADMAU5** (CAN)
DOWN (US) • **EAGLES OF DEATH METAL** (US) • **FEVER RAY** (S) • **FLEET FOXES** (US)
HÅKAN HELLSTRÖM (S) • **GRACE JONES** (JAM) • **LIL WAYNE** (US) • **MADNESS** (UK)
MALK DE KOIJN (DK) • **THE MARS VOLTA** (US) • **MEW** (DK) • **RÖYKSOPP** (N) • **SOCIAL DISTORTION** (US)
VOLBEAT (DK) • **LUCINDA WILLIAMS** (US) • **YEAH YEAH YEAHS** (US)

2562 (NL)
 ADAM TENSTA (S)
 ALAMAAILMAN VASARAT (FIN)
 LILY ALLEN (UK)
 AMON AMARTH (S)
 ANALOGIK (DK)
 ...AND YOU WILL KNOW US BY
 THE TRAIL OF DEAD (US)
 BADDIES (UK)
 ISSA BAGAYOGO (MALI)
 BALSTYRKO (DK)
 BLACK DICE (US)
 THE BRONX (US)
 CANCER BATS (CAN)
 THE CHAP (UK)
 CHOCOIBTOWN (COL)
 COLA FREAKS (DK)
 CUT OFF YOUR HANDS (NZ)
 DARKANE (S)
 DAWN OF DEMISE (DK)
 THE DEADLY GENTLEMEN (US)
 DEICKIND (DE)
 DEN SORTE SKOLE (DK)
 THE DODOS (US)
 DRAGONTEARS (DK)
 DUB COLOSSUS (UK/ETH)
 DUNGEN (S)
 EL HIJO DE LA CUMBIA
 & ANASOL MC (ARG)
 FIRST AID KIT (S)
 FRIENDLY FIRES (UK)
 FRIGHTENED RABBIT (UK)

FUCKED UP (CAN)
 GANG GANG DANCE (US)
 GET WELL SOON (DE)
 GLASVEGAS (UK)
 GOJIRA (FR)
 FOUNDATION (US)
 HANGGAI (CHN)
 JON HASSELL & MAARIFA STREET (US)
 HAUSCHKA (DE)
 HJALTALÍN (ISL)
 HOT 8 BRASS BAND (US)
 HUNTSVILLE (N)
 IDA MARIA (N)
 IMAM BAILDI (GR)
 ISIS (US)
 KASAI ALLSTARS (CD)
 KASSAV' (FR ANT)
 KATZENJAMMER (N)
 KLOVNER I KAMP (N)
 LA-33 (COL)
 LABRASSBANDA (DE)
 LA COKA NOSTRA (US)
 LUCY LOVE (DK)
 ULF LUNDELL (S)
 MAGNIFICO (SVN)
 MAJOR LAZER (US)
 MICACHU & THE SHAPES (UK)
 MONO (JPN)
 MUNGOLIAN JET SET (N)
 M. WARD (US)
 MARISSA NADLER (US)
 NOVALIMA (PER)

OH NO ONO (DK)
 ORKA (FO)
 PAAVOHARJU (FIN)
 PABLO MOSES & U-ROY (JAM)
 THE PAINS OF BEING PURE AT HEART (US)
 PEDE B (DK)
 PETTER (S)
 PHARFAR presents A RUB A DUB NIGHT
 feat. special guests (INT)
 RUMPSTOL (DK)
 SATYRICON (N)
 SHASTRIYA SYNDICATE (IND)
 MIKE SHERIDAN (DK)
 MIKAEL SIMPSON & SØLVSTORM (DK)
 SKAMBANKT (N)
 SOCALLED (CAN)
 THE SOFT PACK (US)
 SOIL & "PIMP" SESSIONS (JPN)
 PETER SOMMER (DK)
 STEINSKI (US)
 MARNIE STERN (US)
 SHUGO TOKUMARU (JPN)
 ROKIA TRAORÉ (MALI)
 WHITE LIES (UK)
 JENNY WILSON (S)
 WOLVES IN THE THRONE ROOM (US)
 YOGA FIRE (N)
 ZIZEK CLUB (ARG)

LOUNGE:
 ASS (S)
 BADEN/PEDER/STRUCK (DK)
 PETER BRODERICK (US)
 CHRIS COCO (UK)
 ESCHO presents THULEBASEN,
 ALLE MED BALLONER OG TERRASSER
 and LAMBURG TONY (DK)
 PETE GOODING (UK)
 WILL HAROLD (UK)
 KB18 presents WAQAR & KOBBE (DK)
 LULU ROUGE (DK)
 TOM MIDDLETON (UK)
 MIKE SALTA (DK)
 NANCY ELIZABETH (UK)
 JOSÉ PADILLA (E)
 STELLA POLARIS SOUND SYSTEM (DK)
 TRIO CAMPANELLA (DK)
 VEKTORMUSIK (DK)
 ÅRHUS E presents PUZZLEWEASEL,
 VOKS, WÄLDCHENGARTEN,
 VECTRAL and MORTEN RIIS (DK)

PAVILION JUNIOR
 28 JUNI - 1 JULI:
 THE ZOBELOWS (DK)
 BABIAN (S)
 CODY (DK)
 GIANA FACTORY (DK)
 GINGER NINJA (DK)
 HARRYS GYM (N)
 JOOKS (DK)
 KELLERMENSCH (DK)
 KVELERTAK (N)
 THE MEGAPHONIC THRIFT (N)
 MEN AMONG ANIMALS (DK)
 OPGANG F (DK)
 SCAMP (DK)
 TAKO LAKO (DK)
 THE TELSTAR SOUND DRONE (DK)
 VINNIE WHO (DK)
 VON DU (DK)

- OCH MÅNGA FLERA...

PEACE AND LOVE

BORLÄNGE 22-27 JUNI

6 DAGAR AV KÄRLEK, BUDSKAP OCH MYSIK

Mötley Crüe [US]

Faith No More [US] • Håkan Hellström

Ulf Lundell • Lars Winnerbäck

Chris Cornell [US] • Turbonegro [NO] • Volbeat [DK]

The Kooks [UK] • A Camp • Peter Doherty [UK]

Thåström • Razorlight [UK] • Monster Magnet [US]

Raised Fist • Salyricon [NO] • Mando Diao

The Sounds • Gentleman & The Far East Band [DE]

Anna Ternheim • Moneybrother • Lykke Li • Laleh • Opeth • Miss Li

Jerry Williams • Immortal Technique [US] • Gogol Bordello [US]

The Soundtrack of Our Lives • Timbuktu • Backyard Babies

Promoe • Atmosphere [US] • Hello Saferide • Sofia Karlsson • Laakso

Sugarplum Fairy • The Stranglers [UK] • Slagsmålsklubben

Henry Rollins [US] • The Living End [AUS] • Frida Hyvonen

August Burns Red [US] • Sophie Zelmani • Kleerup • Tiliyo • Pain • Tiamal

Strindbergs • The Wildhearts [UK] • Dia Psalma • Perssons Pack • Blindside

Sonic Syndicate • Dengue Fever [US] • The Temper Trap [AUS] • Evergrey

Bring Me The Horizon [US] • Jenny Wilson • Hockey [US] • M83 [FR] • Jahcouslix [DE]

Kalle Baah • Cull of Luna • Bongo Brains feat. Stefan Sundström • Parken • Deporlees

Governor Andy/Inna Style Band • Witchcraft • Bullel • Caj Karlsson • Falboy

Division of Laura Lee • Maria Mena [NO] • Graveyard • Jonna Lee • Prop Dylan and The Repllebrains

Jonalhan Johansson • Mojo Buford & Jimi Smith [US] • Sven Zellerberg Blues Band

Johan Johansson • Abalone Dots • Tysla Mari • Erik Hassle

Coffinshakers • Sanna Carlstedt • Kung Henry

Goodlooking Trash • Hanna Berglund

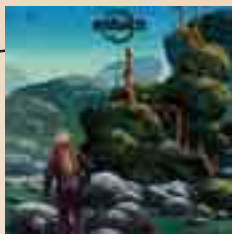
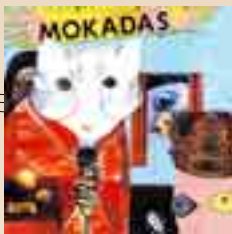
www.peaceandlove.nu

Festivalpass exklusive camping 1295,- + serviceavgift

Festivalpass inklusive camping 1445,- + serviceavgift.

Biljetterna säljs via turistbyråerna i Dalarna och Peace and Loves hemsida.

KÖP BILJETT NU!
BILJETT 22, 24, 26, 27 & 28 JUNI

inte gett någon så mycket tror jag, hon släppte ju trots allt tre sådana plattor på ett år.

Risken är så klart att hon skulle tappa sin särart. Men den risken visar sig vara försvinnande liten. Miss Lis personliga uttryck tillsammans med Sonny Boy Stafssons utsökta kompositioner gör *Dancing the whole way home* till en sval men karaktärsstark liten kärleksfull platta. Charmen finns fortfarande där, de finurliga texterna med ett uttalat rättviseperspektiv sitter perfekt utan att ta alltför mycket fokus och den fingertoppkänsliga orkestreringen där pianot satt sig i baksätet gör sammantaget att man inser att Miss Li är på rätt spår. Hon är fortfarande egen, men inte längre så extrem. Jag älskar sågen på *Stupid girl* och den spralliga känslan av förälskelse i titelspåret – "I fell in love last night/and I was dancing the whole way home!". Kommer passa utmärkt på Sveriges somriga festivaler!

GARY LANDSTRÖM

MOKADAS

Mokadas
HÖRDISC

GGG

Vid första genomlysningen är det svårt att få grepp om Mokadas från Göteborg. Men efter att ha gett låtarna lite tid så börjar jag efter ett tag sugas in i deras lite stompiga orgel- och basbaserade musik. Speciellt gillar jag *My last song* som har något klart *LA woman*-aktigt över sig, samma sak med den skumma *60 seconds* och *Pretty face* som närmast har hitpotential.

Mokadas musik gör sig bäst när den är så mörk, tung och dimmig som möjligt. Jag har lite svårt för när det blir för snällt och käckt. Hela stämningen i musiken och låtarna skulle dessutom alldeles säkert vinna på att orgeln höjs i mixen. Men Mokadas är överlag en trevlig bekantskap och ett lite udda inslag på den svenska musikscenen.

JONAS ELGEMARK

MONEYBROTHER

Real control
HACKA/UNIVERSAL

GGG

Anders Wendin har gjort en slags nystart med lite nytt folk runt sig. Jag har dock aldrig tvivlat på att han haft riktig kontroll tidigare, hans karaktäristiskt energiska sound där hjärtat pumpar på hans ärm känner vi igen även här.

Brygden på *Real control* är kokad på Springsteen, Prince, Abba och The Ark, men mest känsla är fortfarande tagen från Joe Strummer, och är i mina öron fortfarande vital och livskraftig. Trots att det börjar bli lite konturlöst och småtråkigt ibland. Det bränner inte till i hjärteroten på samma omtumlande sätt som tidigare. Och detta trodde jag aldrig jag skulle känna i Anders sällskap. Men det känns faktiskt som han inte riktigt är på väg åt rätt håll, jag tror en större kursändring behövs. Om inte annat så för hans egen del. Kanske hårdare och mer kompromisslöst är en lösning. Det hade varit riktig kontroll i mina öron. *Real control* är alldeles för ljummen för Moneybrothers bästa.

GARY LANDSTRÖM

OFFICIAL SECRETS ACT

Understanding electricity
ONE LITTLE INDIAN/BORDER

GGGG

Ett trist gruppnamn och ett omslag som skulle kunna passa Chrome under tidigt 80-tal? Visst,

men strunta i det. På sitt debutalbum gör London-kvartetten *Official Secrets Act* nämligen gnistrande och hungrig popmusik på eget vis. Det är indie, pop, new wave och synt i en skön blandning där melodierna ständigt står i fokus.

Redan med inledande *Mainstream* är det uppenbart att något särskilt är på gång och därefter ligger kanonlåtarna som ett pärlband i solen. Här finns inget dåligt spår. Visst hörs det att killarna har rotat mycket i sina och andras skivsamlingar (med bland andra Blur, Cure och Wire, XTC och Franz Ferdinand) men det är ju hur man använder sina influenser som räknas. För det här är bra. Brittiskt, underfundigt och underhållande.

ROBERT LAGERSTRÖM

PREFUSE 73

Everything she touched turned ampexian
WARP/BORDER

GGGG

Man kan betygsätta det här albumet på två olika vis. Som Prefuse 73 har ju Guillermo Scott Herren gjort mer än någon annan för att frontalkrocka hårt studsande hiphop-beats mot sylvass klipp-och-klistra-electronica. Utan honom hade förra årets stjärnskott *Flying Lotus* inte låtit som han gör. Utan honom hade den framtid som exempelvis *Spank Rock* och *Two Fingers* nu fantiserar om inte varit möjlig. Och ja, de första Prefuse 73-albumen tillhör verkligen den instrumentala hiphopens höjdpunkter.

På sistone har dock Herrens album osat idéfattigdom, och sålunda är det välkommet att hans nya låter såpass annorlunda som det gör. Han verkar ha inspirerats av sina samarbeten med konstrockare som *Battles* och *TV On The Radio*. Han har öst ut datorn och istället spelat in albumet på analoga Ampex-rullband. Han har fokuserat på än kortare, skissartade låtar, vilket resulterat i ett brokigt kollage, sammanfogat av organiska orenheter, dubbiga bandloopar, ekodränkta progrock-riff och smutsfukig psykedelia.

Och man kan alltså betygsätta *Everything she touched turned ampexian* på två olika vis. Man kan bedöma albumet som om det vore en okänd artists debutalbum. I så fall är det här en solklar fyra. Såpass bra är det. Lätt. Det går dock inte att blunda för att det står just Prefuse 73 på det tjusiga, Roger Dean-inspireerade omslaget, och därför är det svårt att inte jämföra det med Herrens tidigare mästerverk. Och i så fall är det tyvärr bara en stark trea.

Näväl. Jag kör på det tidigare sättet. Herren när kanske inte upp till tidigare höjder, men i och med *Everything she touched turned ampexian* bevisar han ändå att han insett hur han ska hitta dit igen, att han har långt ifrån slut på intressanta idéer. Och faktum är att när det kommer till att få artificiella maskiner att nodda så naturligt som möjligt, då är det fortfarande få, om någon, som slår Herren på fingrarna.

FREDRIK FRANZÉN

ROBYN HITCHCOCK & THE VENUS 3

Goodnight Oslo
PROBER

GGGG

Robyn Hitchcock har gjort plattor sedan 1979. Han har sitt koncept klart och har varierat det ytterst lite genom åren och därmed blir man inte speciellt förvånad när man lyssnar på *Goodnight Oslo*. Men eftersom Robyn Hitchcocks låtskrivartalang är mästerlig och han har suverän smak när det gäller att plocka in 60-tals referenser som Syd Barrett och Beatles blir man alltid nöjd.

TIMBUKTU

REBECCA TÖRNQVIST, MIKAEL WIEHE

THE SOUNDTRACK OF OUR LIVES
LOWOOD, MIRIAM AÏDA
TOMAS LEDIN
LILLASYSTER, E.M.D.
UNO SVENNINGSSON, TINGSEK
HÅKAN HELLSTRÖM
MISS LI, A CAMP
CAROLINE AF UGGLAS
THOMAS DI LEVA
CARL-EINAR HÄCKNERS VARIETÉ
MAIA HIRASAWA
MARKOOLIO, HASSLE
STEFAN ANDERSSON, FATBOY
FREDDIE WADLING
LOTTA PÅ LISEBERG, DANIEL LEMMA
AUGUSTIFAMILJEN
OCH MÅNGA FLER KOMMER TILL
LISEBERG I SOMMAR.

MED LISEBERGS ÅRSKORT
FÅR DU FRI ENTRÉ TILL LISEBERG
ALLA ÖPPEDAGAR UNDER 2009.

Inga konsertavgifter tillkommer.
Läs mer på www.liseberg.se.

195 KR

Med reservation för ev ändringar.

CD 3 • 2009

Här är härliga Groove-CD #3, våren skiner och sommaren gör sig påmind – vad mer behövs då än musik att njuta till? Ja, kärlek, mat, luft och en massa annat. Men för att få 10 nummer av Groove inklusive skiva hemskickad: betala in 319 kr på PG 18 49 12-4 och uppge både post- och mailadress. Välkommen i familjen!

1 Andreas Tilliander + Jocke Berg

Arlanda

Detta sju minuter långa drömska resereportage av Sveriges electronicakung är ett perfekt sätt att kicka igång denna bland-CD med. Och Kentsångaren passar faktiskt väldigt bra in i den smått kusliga ljudbild, han skapar en skönt mässande retrosyntvibb som är svår att undkomma. Världsklass!

www.myspace.com/andreastilliander

2 The Lovable Tulips

Oh no, new shoes

Poptulpanerna Pia Påltoft och Pernilla Axerup från Hornstull improviserar fram skira små Supertrampharmonier över pianokomp som nästan tar barnramseform, utan att för den skull låta barnsliga. Det känns snarare fullvuxet och självsäkert. Samt mjukt, behagligt och intressant. Det kan nog bli något av det här...

www.myspace.com/theloveabletulips

3 Little Green

Merry-go-round

Detta Göteborgsband fokuserar på plattan *Crossing lanes* på rolig och varm countryrock med traditionsrika och gemytliga instrument och melankoliska texter sjungna med innerlighet i rösten. Så ett lugn sprider sig när *Merry-go-round* snurrar igång. Man blir som avslappnad i kroppen och mår bra. Det påminner om lycka.

www.myspace.com/littlegreenswe

4 Love Of My Life

Pull my strings

Förra sommaren drog sångaren Patrik Fredin och Diedrik de Jonge igång sitt projekt Love Of My Life (som nu växt till en kvartett) där de säger sig inspireras av Clash, New Order, Timbaland och Kleerup. Men i mina öron påminner de mycket om U2 eller ett lite softare Placebo kanske. Suggestivt och spännande är de hur som helst.

www.loveofmylife.se

5 Francis

Take it easy

Francis gör cool hillbillypop med folkroter och kabaréanslag och det är svårt att inte tänka på en annan dalatös som utforskat dessa musikaliska marker, Miss Li. Francis gör dock lite smutsigare och mer nerdekad musik i Tom Waits fotspår – skönt sjaviga spår snavar framåt på vingliga ben med handen runt flaskhalsen uppstöttad av djävulen själv. Härligt!

www.francisishere.com

6 Glödande Bröder

Klockan tickar

Två rappande bröder från Kungälv som kallar sig Sketchy och Tungus samarbetar med Unic från Östersund, en fet rapgrupp med rättframta tex-

ter på göteborgsdialekt har därmed presenterat sig. För de känns nydanande vad gäller den lekfulla produktionen samtidigt som texterna ger MBMA-rysningsar. Det svänger ju katten!
www.myspace.com/glodandebroder

7 Magna Carta Cartel

Sunsettlers

Med snygga cowboygitarrlicks och drömska rockljudlandskap är Magna Carta Cartel från Linköping inne och nosar på filmmusikvibbar. Det är snyggt, kontrollerat, storslaget och inspirerat. Jävligt skönt och mycket eget. Jag verkligen älskar att sjunka in i bandets långa akustiska orgier, totalt briljant är enda möjliga omdömet.

www.magnacartacartel.com

8 Basko Sthlm

Punch line

Från början hette denna kvartett Tabasco Stockholm, men det stora amerikanska säsåföretaget gillade inte detta. Så ett namnbyte senare fortsätter killarna att leverera sin gladpop om kärlek som om inget hänt. Och de är genom charmiga på ett så där snart-bli-vi-riktigt-framgångsrika sätt.

www.basko-sthlm.com

9 High Jumping Jack

The pressure

Huvudstadsinflyttade smålänningarna i High Jumping Jack utforskar pop- och rockgenrerna genom att leta rätt på melodiosa pärlor som de putsar upp till en gnistrande lyster och serverar till alla som suktar. Med skärpa i leveransen minner de om klassiska svenska popband från 90-talet, lika delar intensitet och fjäderlätt handling är ett framgångsrecept.

www.myspace.com/highjumpingjack

10 One Man Freac Show

With being alone

Fredric Johansson säger att hans projekt One Man Freac Show låter Sigur-Ternheim-Rice-Mogwai-ish. Men jag håller med vår recensent som hörde mycket Radiohead. I vilket fall så är det nära musik med innerlighet som största tillgång,

en innerlighet som försätter lyssnaren rakt ner i verkligheten. Det är skönt.

www.myspace.com/freacshow

11 Figure 8

Easy

Ja, Figure 8 är åtta pers i bandet. Och killarna från Götet anförda av Peter Davidsson tar sin jordnära musik till en mycket mysig plats. Rätt-framma och lättflytande låtar med hjärta och riktiga känslor. Smårockigt och snyggt, men långtifrån tråkigt om du nu tror det. Det finns många lager att skala här.

www.myspace.com/wearefigure8

12 Kings Avenue

Picture prank

Pigg och attitydstark musik är färskas Kings Avenues melodi. Rätt i ansiktet och dansant dessutom. Som ett busigt Franz Ferdinand med discorockhormonerna i svallning. Det låter väldigt brittiskt på debut-EP:n *Not a princess* som är väldigt lätt att ta till sig. Fräscht, framåt och fräckt. Fundera inte mer än så, fixa deras låtar med en gång.

www.myspace.com/kingsavenueband

13 Faceoff

Miss you so

Faceoff är en trio killar från Strängnäs som rockar på i traditionell stil med attackerande sång, ruffiga gitarrer och drivigt driv i rytmsektionen. Ölthavarrock eller bensinluktande skinnpajs-r'n'r med stora refränger man inte kan undvika att sjunga med i. Det är gjort förut men så länge det känns så här vitalt bryr jag mig inte. Om det inte är trasigt behövs det inte fixas.

www.faceoff.tk

14 Riddarna

Lyssna, rock'n'rollen är död

Ännu en hårt rockande killtrio som förlitar sig på energi, attityd och riffande gitarrer. De låter spretigare och väldigt intensiva på ett skönt emo-sätt. Och de gör organiska och spännande låtar att återupptäcka igen och igen. Verkligen en skön resa! Och nej, den är INTE död, det bevisar Riddarna själva här!

www.myspace.com/riddarna

15 Transwagon

Charger

Eftersom rocken bevisligen inte är död kör vi på med en hårt svängande orkester till som hyllar distade gitarrer och ett manglande tryck. Göteborgska Transwagon kör även wah-wah och en cool 70-talsstil med sångaren Tobias Peterssons fånglande sångröst och –stil i centrum. Skön retro i modern kostym.

www.transwagon.se

16 Adams Apple

Cowboy

Stockholmarna i Adams Apple liar sig själva musikaliskt med bland andra Brian Jonestown Massacre, Black Angels och Oasis. Och visst handlar det om väl genomförd bångstyrig rock med arenaambitioner. Framförallt sången och den tungt svävande grundrytmen i låtarna ger önskad effekt. Att man sugns in i musiken och inte vill lämna.

www.myspace.com/adamsapplerocknroll

Ben Sherman®